Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: http://2ha-cy.blogspot.com/
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για την εβδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους 17- 24 Ιανουαρίου 2014

ΤΟΠΙΚΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΤΟΠΙΚΑ

Όταν τα πτώματα πέφτουν ομαδικά σαν σιωπηλή κραυγή απόγνωσης, η κοινωνία παθαίνει σοκ, καθώς συγκρούονται οι «αξίες της» και οι συνέπειες από τις ρατσιστικές υστερίες

Όταν ακόμα και τα φιλικά ΜΜΕ θέτουν το θέμα της Ευθιξίας που χάθηκε ή δεν υπήρχε ποτέ: Από το Φιλελεύθερο,15/1/2014

Οι αυτοκτονίες και οι αποκαλύψεις για την κατάσταση στις φυλακές οδήγησαν την κοινωνία σε μια αμήχανη στιγμή την εβδομάδα που πέρασε – η ανθρωπιστική ιδεολογία, αλλα και το κυρίαρχο κλίμα κοινωνικής αλληλεγγύης, βρέθηκε ξαφνικά μπροστά στις συνέπειες υστεριών, οι οποίες οδηγούσαν στην περιθωριοποίηση και δαιμονοποίηση μερικών ομάδων 'Άλλων – μεταναστών, ξένων, φυλακισμένων κλπ. Ταυτόχρονα, η υπόθεση αποτέλεσε και ένα είδος déjà vu, όπου οι ρητορικές της νυν κυβέρνησης όταν ήταν αντιπολίτευση τέθηκαν μπροστά στις σημερινές της πρακτικές. Οι νεκροί παρέπεμπαν στις ρητορικές για Μαρί, ενώ το ίδιο το θέμα των

φυλακών παρέπεμπε άμεσα στα λόγια και τις πράξεις του υπουργού δικαιοσύνης, όταν ήταν επικεφαλής της επιτροπής νομικών της Βουλής.

Η δαιμονοποίηση των Άλλων: κατασκευάζοντας την υστερία, η οποία οδηγούσε σε δυο είδη ανθρώπων, των δικών μας και των «παρείσακτων»

Σχεδόν προφητικά την περασμένη βδομάδα η ΚΙΣΑ έθετε το ηθικό ερώτημα με ποιούς θα συντασσόταν η κοινωνία, καθώς οι απεργοί πείνας έξω από το υπουργείο εσωτερικών αποφάσιζαν να κλιμακώσουν τη διαμαρτυρία τους με άμεσο πια τον κίνδυνο να πεθάνουν – να αυτοκτονήσουν, δηλαδή, δημόσια. Ό,ποιος παραβλέπει εκείνο το επεισόδιο, δεν θα μπορέσει να εξηγήσει γιατί ξαφνικά σε λίγες μέρες έγιναν 2 αυτοκτονίες στις φύλακες, μια απόπειρα, ενώ δεκάδες άλλοι κατάδικοι φάνηκαν πρόθυμοι να ακολουθήσουν. Και από τα γνωστά τεκμήρια, όλοι οι αυτόχειρες ήταν ξένοι, μετανάστες ή εσωτερικοί «Άλλοι», όπως ο τουρκοκύπριος που έκανε την απόπειρα. Οι αυτοκτονίες ήταν μεν ατομική επιλογή, αλλά εμφανίστηκαν ως συλλογικό φαινόμενο και δεν χρειάζεται να είναι κάποιος κοινωνιολόγος για να κατανοήσει ότι ήταν μια μορφή διαμαρτυρίας, ένα είδος κίνησης/αντίδρασης μπροστά σε μια κατάσταση που προκαλούσε απόγνωση – και μέσα και έξω από την φυλακή- για μια μερίδα του πληθυσμού που ένιωθε αυξανόμενα, τους τελευταίους μήνες, να μετατρέπεται από άνθρωπος με κάποια δικαιώματα, σε αναλώσιμο είδος. Διότι υπήρξαν μια σειρά από δεδομένα που οδήγησαν με τις συνέπειές τους στη δημιουργία αυτού του κλίματος.

Η κοινωνία, αλλά και τα ΜΜΕ βρέθηκαν να κοιτάζουν αρχικά αμήχανα και μετά να προσπαθούν να ισορροπήσουν ανάμεσα στο ηθικό και την πραγματικότητα. Ο Ι. Νικολάου, έψαχνε στο μεταξύ για κάποιον να του φορτώσει ευθύνες, ενώ ο κ. Χάσικος, ο οποίος είχε αποφασιστικό ρόλο στην καλλιέργεια του κλίματος, σιώπησε αυτήν τη φορά. Όμως, η τραγωδία και η κρίση αποκάλυψαν ένα ευρύτερο πρόβλημα, το οποίο δεν μπορεί να αποφύγει η κοινωνία, γιατί είναι και ένα όριο – οι Άλλοι είναι

εδώ και δεν πρόκειται να εξαφανιστούν. Οι απειλές αυτοκτονίας με απεργία πείνας στο υπουργείο εσωτερικών και οι αυτοκτονίες στις φύλακες ήταν μέρος μιας συλλογικής αντίδρασης, που υποχρέωνε με σκληρό τρόπο την κυπριακή κοινωνία να δει τις συνέπειες. Μερικοί ευαισθητοποιήθηκαν από το θάνατο του νεαρού Σύριου, άλλοι με τις πληροφορίες για βιασμό νεαρού ρουμάνου, αλλά, όταν τελικά ήρθαν και οι δυο αυτοκτονίες, τότε η πραγματικότητα δεν μπορούσε να αποφευχθεί. Διότι ακόμα και όσοι θα ήθελαν να συνεχίσουν να το παίζουν όπως τον κ. Χάσικο, βρέθηκαν μπροστά στο γεγονός ότι όλα αυτά δεν γίνονται σε κενό αέρος – βλέπουν και άλλοι, από το εξωτερικό, και οι ρητορικές για τα ανθρώπινα δικαιώματα εμφανίστηκαν πια ως ένα και εσωτερικό και εξωτερικό όριο στην επίδειξη δύναμης μπροστά στους αδύναμους.

Οι αυτοκτονίες ήταν μεν ατομική επιλογή αλλα εμφανίστηκαν σαν συλλογικό φαινόμενο και δεν χρειάζεται να είναι κάποιος κοινωνιολόγος για να κατανοήσει ότι ήταν μια μορφή διαμαρτυρίας, ένα είδος κίνησης/αντιδρασης μπροστά σε μια κατάσταση που προκαλούσε απόγνωση – και μέσα και έξω από την φυλακή- για μια μερίδα του πληθυσμού που ένοιωθε αυξανόμενα, τους τελευταίους μήνες, να μετατρέπεται από άνθρωπος με κάποια δικαιώματα, σε αναλώσιμο είδος.

Οι πρώτες ευρύτερες αντιδράσεις, πέρα από τις κινητοποιήσεις του χώρου και τις ανακοινώσεις της ΚΙΣΑ, ήρθαν μετά την αυτοκτονία του νεαρού Σύριου στον οποίο δεν επιτράπηκε να τηλεφωνήσει στην μητέρα του. Αυτό συνοδεύτηκε από μια ευρύτερη δυσφορία στις φυλακές, ενώ έξω από τις φυλακές μια άλλη ομάδα «ξένων», οι πολιτικοί πρόσφυγες, ζητούσαν πια το δικαίωμα να «αποδράσουν», επίσης, από το κλίμα το οποίο καλιεργείτο στην Κύπρο – να πάνε κάπου αλλού. Η διασταύρωση των δυο γεγονότων, δεν ήταν τυχαία. Από το 2010 μια μερίδα πολιτικών, και μερικοί στα ΜΜΕ, άρχισαν να προσπαθούν να καλλιεργήσουν ένα κλίμα υστερίας ενάντια στους μετανάστες με σημείο εστίασης τους πολιτικούς πρόσφυγες. Η εμβληματική φιγούρα εκείνης της εκστρατείας ήταν ο κ. Κουλίας, ο οποίος χωρίς ίχνος ντροπής ανέμιζε φωτοτυπίες τσεκ σε πρόσφυγες για να «αποδείξει» ότι παίρνουν ψηλά επιδόματα. Το ότι ήταν επιδόματα μηνών ή για πολυμελής οικογένειες, το προσπερνούσε σε ένα είδος φτηνού πολιτικαντισμού, στον οποίο δεν εντάχθηκε μεν η πλειοψηφία των πολιτικών, αλλά και πάλι μόνο μια

μειοψηφία, αντιστάθηκε δημόσια. Το ευχάριστο ήταν ότι δεν απέκτησε μαζική μορφή η υστερία. Μια μερίδα έμεινε κολλημένη στο ψέμα σαν μορφή μετατόπισης της ευθύνης για ότι άλλο συνέβαινε γύρω μας. 1000 ή 2000 άτομα μετατράπηκαν, έτσι, σε εστία μιας υστερίας που απλωνόταν σε πολλές ομάδες και οι οποίοι θεωρούνταν υπεύθυνοι για κάθε τί που η φαντασία της ανασφάλειας θα μπορούσε να πατάξει – από την οικονομική κρίση, μέχρι το «έγκλημα» -γενικώς ή και φαντασιακα- κλπ.

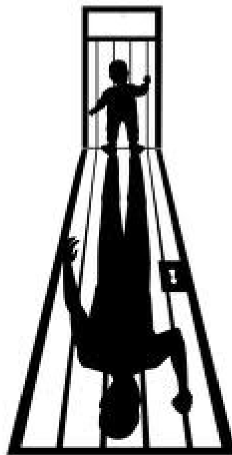

Με την εκλογή της νέας κυβέρνησης το 2013, το υπουργείο εσωτερικών υπό τον κ. Χάσικο φάνηκε να υιοθετεί εκείνη την ρητορική της υστερίας – την καλλιέργεια, δηλαδή, επίθεσης στους πολιτικούς πρόσφυγες, την ταύτισή τους με όλους τους μετανάστες και την μετατροπή τους σε ένοχους για τα «επιδόματα», για την κρίση κλπ. Ο κ. Ι. Νικολάου μπορεί να μην ακολούθησε κατά πόδας τον κ. Χάσικο, αλλά είχε και ο ίδιος μιας ανάλογη προϊστορία – εξέφραζε μια αυταρχική λογική στη επιβολή του νόμου, όπως φάνηκε και με τις δηλώσεις του σαν εκπροσώπου της αντιπολίτευσης για την πλατεία Φανερωμένης λ.χ.. Όταν έγινε υπουργός έδειξε από την αρχή την προνομιακή του στάση για προνομιακή αντιμετώπιση των πολιτών – χωρίζοντας τους σε «δικούς του» και «ξένους» -είτε κύπριους μη-δικούς του, είτε μη κύπριους γενικώς. Σε μια από τις πρώτες του κινήσεις λ.χ. για το χατίρι μιας ομάδας οπαδών του κόμματός του στο Παραλιμνι, ανέστειλε την εκστρατεία ενάντια στην λαθροθηρία -η οποία είναι ευρωπαϊκή υποχρέωση της πολιτείας. Ήταν ρουσφέτι, αλλά ήταν και ένα μήνυμα πάλι ότι οι «ξένοι» φταίνε.

Το σημείο κορύφωσης της έντασης: ο δημόσιος ξυλοδαρμός και η παρέμβαση του κ. Χάσικου υπέρ της βίας των «δικών μας»

Αυτό το κλίμα συνέχισε να κυκλοφορεί και ο κ. Χάσικος να βγάζει τον αυταρχισμό περίπατο. Το αποκορύφωμα που οδήγησε στην κορύφωση της έντασης -αλλά και της απόγνωσης όσων ήταν θύματα- ήταν η αντίδραση του υπουργού εσωτερικών, όταν δημοσιοποιήθηκε το βίντεο που έδειχνε μερικούς αστυνομικούς να ξυλοφορτώνουν ένα αφρικανό νόμιμο κάτοικο Κύπρου. Λίγο πολύ πρόσφερε κάλυψη στη βία και άφησε να νοηθεί ότι σε όσους ξένους δεν αρέσει η Κύπρος -και άρα και ο αυταρχισμός, αφού αυτό ήταν το ζητούμενο στη συγκυρία- να πάνε στις χώρες τους κλπ. Αυτό το επεισόδιο ήταν νευραλγικό – το είδαν και το βίωσαν όλοι. Όταν η αστυνομία δημόσια ξυλοφορτώνει κάποιον και ο υπουργός εσωτερικών καλύπτει την αστυνομία, και κατηγορεί τους ξένους, ποιό είναι το μήνυμα; Για τους μεν ξένους το μήνυμα είναι ότι είναι πια στο έλεος του αυταρχισμού, αφού μπορεί το κάθε μέλος των δυνάμεων καταστολής, είτε αστυνομικός είναι, είτε δεσμοφύλακας, να χρησιμοποιεί βία χωρίς έλεγχο και περιορισμό. Για τους μεν δεσμοφύλακες, για να πάμε στις φυλακές, το θέμα ήταν πια απλό – είχαν ξεκάθαρη κάλυψη. Όταν, λοιπόν, ο νεαρός Σύριος κατάδικος ζήτησε να τηλεφωνήσει στην μητέρα του, και τον ξυλοφόρτωσαν γιατί έγινε «φορτικός», φαινόταν «αποδεκτό» μέσα στο νέο κλίμα.

Όμως οι ξένοι, οι μετανάστες , οι Άλλοι, δεν είναι κάτι που θα εξαφανιστεί. Με δεδομένη τη γεωγραφική θέση της Κύπρου, και τη συγκριτική οικονομική της κατάσταση, θα συνεχίσουν να έρχονται. Γιατί η Κύπρος είναι εκεί που είναι και γιατί είναι δεσμευμένη με διεθνείς συνθήκες και το πολιτικό πλαίσιο της Ε.Ε. Αυτήν την πραγματικότητα αποκάλυψαν οι πολιτικοί πρόσφυγες που έκαναν απεργία έξω από το υπουργείο εσωτερικών. Προκάλεσαν σε ένα παιχνίδι πόκερ αντοχής το Σωκράτη Χάσικο – και ο υπουργός τα χρειάστηκε. Είναι εύκολο να πουλάς μαγκιά, από θέση εξουσίας, σε αδύναμους ανθρώπους. Όταν, όμως, οι άλλοι βάζουν την ζωή τους κάτω, τότε ξαφνικά το σκηνικο αλλάζει. Στην συγκεκριμένη περίπτωση παρενέβη η υπηρεσία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες - και ξαφνικά η κυπριακή κυβέρνηση που περιφέρει το «δράμα μας» για τους «πρόσφυγες μας» διεθνώς, βρέθηκε εκτεθειμένη με ένα ιλαροτραγικό τρόπο – κινδύνευαν να πεθάνουν πρόσφυγες έξω από υπουργείο. Ο κ. Χάσικος υποχώρησε και υποσχέθηκε να ικανοποιήσει τα αιτήματα τους. Δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά – τώρα πια το παιχνίδι με τους καουμπόη έγινε επικίνδυνο – για τον ίδιο.

Στο δεδομένο κλίμα η ένταση μεταφέρθηκε και στις φυλακές, όπου ήδη γίνονταν αποσπασματικές απεργίες πείνας. Εκεί υπήρχαν, ήδη, δυο προβλήματα, τα οποία διογκώθηκαν πρόσφατα με την αύξηση του αριθμού των κρατούμενων. Το ότι υπάρχει ενα εσωτερικό κύκλωμα εξουσίας, με πυρήνα μερικούς ισοβίτες, που ελέγχει εν μέρει την κατάσταση είναι κάτι που φημολογείται και είναι μάλλον μια πραγματικότητα – και δεν είναι μόνο κυπριακό φαινόμενο. Το ότι ο κ. Τρυφωνιδης, από την άλλη, αποφάσισε να τα βάλει με αυτό το κύκλωμα, εφαρμόζοντας ένα αυταρχικό συντηρητικό μοντέλο επιβολής της εξουσίας -θύμα της οποίας ήταν βέβαια οι πιο αδύναμοι, παρά ο πυρήνας της άλλης παράλληλης εξουσίας- είναι επίσης γεγονός. Ανάμεσα σε αυτά τα δυο συστήματα επιβολής της εξουσίας, ο μέσος φυλακισμένος οδηγείτο πια σε ένα είδος διπλής υποταγής. Και όταν σύμφωνα με το γραφείο της επιτρόπου διοίκησης το 50% των κρατούμενων είναι ήδη ξένοι, τότε το τοπικό σύστημα εξουσίας είχε και πολιτισμική ιεραρχία. Όταν, σε αυτό το πλαίσιο, το μήνυμα από την έξω κοινωνία ήταν ότι οι ξενοι ειναι αναλώσιμοι, τότε η δυσφορία των αδύναμων, έγινε απόγνωση. Και η αυτοκτονία μετατράπηκε σε μια ύστατη σιωπηλή κραυγη διαμαρτυρίας ή καταναγκαστική πράξη. Γιατί μέχρι τώρα αυτοκτόνησαν μόνο ξένοι. Και ο βιασμός πάλι σε ξένο έγινε. Όπως δεν μπορεί να ήταν κοινωνιολογικά τυχαία η έκρηξη των αυτοκτονιών, δεν ήταν τυχαία και η ταυτότητα των θυμάτων.

Όταν το σκηνικό έφερε στην επιφάνεια τις αντιφάσεις ο κ. Ιωνάς Νικολάου δεν μπορούσε πια να στηρίξει τις δικές του ρητορικές: Αν ο κ. Χρυσοστομιδης έπρεπε να παραιτηθεί για μια απόδραση, τότε 5 νεκροί τι απαιτούν;

Στο πολιτικό σκηνικό αναπόφευκτα το θέμα θύμισε την απόδραση του Κίτα και τις τότε αντιδράσεις του κ. Ι. Νικολάου, όταν ζητούσε την παραίτηση του τότε υπουργού

δικαιοσύνης, του κ. Χρυσοστομιδη. Βέβαια, αν είχε ευθιξία ο κ. Νικολάου, θα είχε παραιτηθεί από το Σεπτέμβριο όταν ήταν πια σαφές ότι ήξερε ότι ο διορισμός του κ. Πική, τον περασμένο Απρίλιο -αφού τον είχε προειδοποιήσει ο προηγούμενος Γενικός Εισαγγελέας- απέκλειε τη διερεύνηση μελών της κυβέρνησης – και άρα έλεγε ψέματα το προηγούμενο διάστημα. Αλλά η πλειοψηφία των ΜΜΕ του χαρίστηκε τότε. Τώρα, όμως, υπήρχε και ένα κλίμα ότι «μετά από 10 μήνες» έπρεπε και αυτή η κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της – όπως το έθεσε ο βουλευτής της ΕΔΕΚ, ο κ. Νικολαΐδης. Έτσι, εκτός από την αριστερά το θέμα των ευθυνών, αλλά και της ενδεχόμενης παραίτησης πια, το έθεσαν και τα υπόλοιπα κόμματα της αντιπολίτευσης. Ανάλογα κινήθηκαν και τα ΜΜΕ. Παρά το ότι ο Φιλελεύθερος προσπάθησε να τον καλύψει μετά την εμφάνιση του στη Βουλή την Τετάρτη – το κείμενο το επεξεργάστηκε ο κ. Χατζηβασίλης που φαίνεται να είναι διαθέσιμος για βολικές παρουσιάσεις. Αλλά άλλοι σχολιογραφοι -μέχρι και ο Καλλινίκου[1] - ήταν σαφείς για τις ευθύνες, αλλά και για την εντυπωσιακή ασυνέπεια. Γιατί αυτό που εμφανίστηκε να κυνηγάει την νυν κυβέρνηση ήταν οι ρητορικές κορώνες του παρελθόντος, οι οποίες τώρα πια εφαρμόζονταν στις πράξεις της:
«*Πόσοι πρέπει να πεθάνουν και να βιαστούν για να αναλάβει τις πολιτικές του ευθύνες ο Ιωνάς Νικολάου;….Ο Ιωνάς Νικολάου έπαθε ότι και ο πρόεδρος Αναστασιάδης ο οποίος στην συνέντευξη του στον Πολίτη παραδέχθηκε ότι τόσο ο ίδιο,ς όσο και το κόμμα του λαϊκιζε ασύστολα με το ιδιωτικό αεροπλανάκι του Δ. Χριστόφια. Και αυτό το διαπίστωσε μόνο όταν κάθισε στην προεδρική καρέκλα. Το λάθος τότε του κ. Χριστόφια ήταν ότι το έκανε στα μουλωχτά για να αποκαλυφθεί η χρήση ιδιωτικού αεροπλάνου ένα χρόνο αργότερα. Στην περίπτωση Αναστασιάδη γίνονται όλα στα μουλωχτά. [«Που είναι η ευθιξία;* Σχόλιο στο «Εν Ολίγοις», σελ. 7, Φιλελεύθερος, 14/1/2014]

Ο Τ. Χατζηγεωργίου το έθεσε ποιητικά: «Εις Ιωνάς άριστος, αμείβεσθαι περί πάτρης»: «*Αν υπουργός Δικαιοσύνης ήταν μιας άλλης κυβέρνησης και ο Ίωνας Νικολάου πρόεδρος της επιτροπής Νομικών [μετά από πέντε αυτοκτονίες στις φύλακες] νομίζετε ότι ο κος Ιωνάς θα ζητούσε απλώς την παραίτηση του αρμόδιου υπουργού; Προσωπικά νομίζω πως θα του ζητούσε να αυτοκτονήσει….Όμως έσσεται ήμαρ. Έτσι ήταν πάντα η ζωή. Όμως υπήρχαν πάντα και θα υπάρχουν ακόμα ανθρωποι που δεν τους τσιμπά τίποτα. Ούτε και αν τους χυμηξουν δέκα χιλιάδες μέλισσες..»*

[1] «Ο Χρυσοστομίδης δείχνει στον Ιωνά ποιόν δρόμο πρέπει να ακολουθήσει», Φιλελευθερος, 15/1/2014, σελ. 11

Το σοκ της κοινωνίας αξίζει, επίσης, να ερμηνευθεί. Η κυπριακή κοινωνία δεν ακολούθησε τους Κουλίες στον δρόμο της υστερίας. Αλλά και δεν αντιστάθηκε δυναμικά. Κινήθηκε στον ενδιάμεσο χώρο – παρά τις προσπάθειες της ακροδεξιάς λ.χ. το μεταναστευτικό δεν εμφανίζεται συχνά σε μεγάλο πρόβλημα. Οι αποκαλύψεις για τις φύλακες, αλλά και οι αυτοκτονιες κινητοποίησαν τις ανθρωπιστικές ευαισθησίες – και το ότι η συζήτηση γινόταν για «ξένους» και «φυλακισμένους», δεν μπλόκαρε την όλη συζήτηση. Η κρίση-σοκ που προκάλεσαν οι αυτοκτονίες ως μορφή διαμαρτυρίας έδειξαν ότι το κυρίαρχο πλαίσιο πολιτικής κουλτούρας στην Κύπρο είναι ρευστό – από την μια βασίζεται στις άξιες του ανθρωπισμού και της πολιτικής ορθότητας -και λόγω ιστορίας και λόγω κυπριακού- ενώ από την άλλη, όπως κάθε μικρή κοινωνία που βρίσκεται σε ένα συνοριακό σημείο παράγει τους Κουλίες και τους Χάσικους της που πουλούν εύκολες δαιμονοποιήσεις. Αλλά η πραγματικότητα είναι εδώ. Και σε αυτή τη συγκυρία μετά από μήνες ανοχής της υπόγεια κατασκευασμένης υστερίας, επανήλθε και η διάσταση του ανθρωπισμού – έστω και με φόβο της εξωτερικής επίπληξης. Αλλά και γιατί υπάρχουν εσωτερικές ευαισθησιες επίσης.

Από την άλλη, αυτό που φάνηκε, ήταν πως οι ρητορικές πρακτικές δημιουργούν πλαίσια, τα οποία λειτουργούν ως δεδομένα – και έτσι οι συνέπειες μιας ρητορικής μπορεί να έρθουν εύκολα πια να βρουν εκείνον που την αρθρώνει και να τον εμφανίσει σε ένα ειρωνικό, αναπόφευκτα, φως ασυνέπειας. Όπως η πρακτική της κυβερνώσας Βουλής, θα κυνηγά την νυν κυβέρνηση σαν ερινύα, το ίδιο και οι ακραίες ατάκες που καμώνονταν ότι δεν κατανοούσαν τον διαχωρισμό των εξουσιών και την ευθύνη των αρμόδιων για τον τομέα τους, ήρθε τώρα να τους βρει. Ο Ιωνάς που δεν ήθελε να ακούσει προηγουμένως για τις ευθύνες των αρμοδίων και επέμενε ότι φταίνε μόνο οι πολιτικά προϊστάμενοι, βρέθηκε τώρα μπροστά στον καθρέφτη των λόγων του. Και φυσικά ήταν «μικρός» μπροστά στις μεγάλες λέξεις.

Τα μισόλογα για το εσωτερικό κατεστημένο των φυλακών: μια καταγραφή λογοκρινόμενων λέξεων

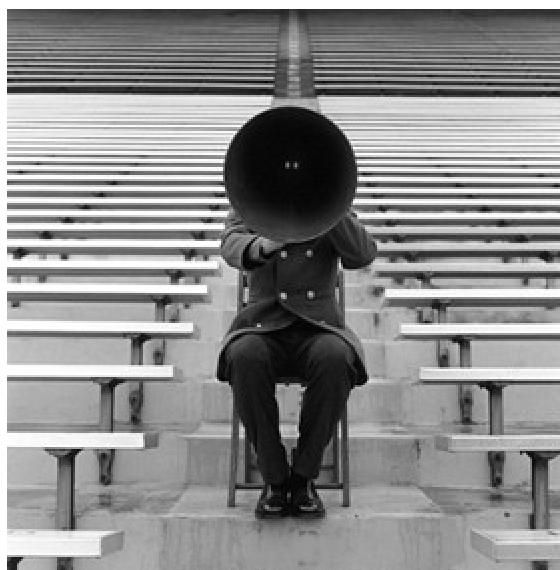
Η δυσφορία για τις αυτοκτονίες αλλα και για λίγα που διέρρευσαν από τις φύλακες -για βιασμούς, ενδεχομένως βασανιστήρια, αλλά και για ένα ιεραρχικό σύστημα με κύριους και υπηρέτες- εστιάστηκαν στις ευθύνες όσων δεν επέβαλαν τους κανονισμούς. Η αντίδραση είχε και μια εσωτερική αντίφαση – διεκδικούσε την επιβολή των κανονισμών, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα ότι η υπερβολική επιβολή οδηγούσε στην τραγωδία των αυτοκτονιών. Έτσι, ο δημοσιος λόγος επέστρεψε στον άξονα των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Όμως, σε αυτό το πλαίσιο, δεν πρέπει να παραγνωρίζεται ότι ο μέσος φυλακισμένος είναι και δέσμιος μιας εσωτερικής δομής στις φυλακές, η οποία ήταν και η αιτία της προηγούμενης κρίσης – η οποία οδήγησε στην παραίτηση τότε του κ. Χρυσοστομίδη. Το ερώτημα που τίθεται είναι πως μπορεί να ενδυναμωθούν τα ανθρώπινα δικαιώματα του ό,ποιου κρατούμενου, χωρίς αυτό να δίνει ουσιαστικά τον έλεγχο σε εσωτερικές δομές εξουσίας μέσα στην φυλακή. Ένας παρατηρητής των φυλάκων, αλλά και των δεδομένων του παράλληλου συστήματος εξουσίας μας έκανε μερικές παρατηρήσεις τις οποίες μεταφέρουμε ως δείγμα μιας κατεύθυνσης που θα πρέπει να είναι επίσης στο προσκήνιο. Άλλωστε τα παράδοξα αυτών των κυκλωμάτων είναι με ποιό τρόπο καταφέρνουν μερικές φορές να εμφανίζονται κερδισμένα από κρίσεις στις οποίες δεν συμμετέχουν – ή στις οποίες κινούνται παρασκηνιακά.

Η πιθανότητα μερικές από τις αυτοκτονίες να ήταν και δολοφονίες εμφανίστηκε με τις δηλώσεις του τέως βουλευτή του ΑΚΕΛ του κ. Θωμά. Η τελευταία λ.χ. αυτοκτονία ήταν κάπως παράδοξη - Πέρασε , λέει, ο φρουρός στις 2 και μετά τις 2.25 και όλα ήταν εντάξει και ύστερα από λίγο αυτοκτόνησε. Γιατί έκανε έλεγχο σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα; Φοβόταν κάτι; Υπήρχαν φήμες; Ήταν ο νεκρός στόχος εκβιασμών;

Ειχ εσχεση με τις αποκαλυψεις εκεινων των ημερων; Το ότι οι νεκροί απλώς εμφανίζονται ως πτώματα και όχι ως άνθρωποι με κάποιες σχέσεις και κάποια θέση στην μικρή κοινωνία της φυλακής είναι και ένα είδος αποφυγής της πραγματικότητας. Το πιο πιθανό, βέβαια, είναι αυτό που είπε ο ψυχίατρος της φυλακής - ότι επικράτησε ένα είδος πανικού – αλλά το ότι ο πανικός κατευθύνθηκε στην αυτοκτονία είναι δείγμα αντίδρασης σε μια κατάσταση. Το επόμενο ερώτημα είναι ποιοι μπορεί να ήθελαν να ευνοηθούν από αυτό το κλίμα. Ή ποιοί προσπαθούσαν να συγκαλύψουν δεδομένα μετά που άρχισαν οι αποκαλύψεις. Το ότι τα θύματα ήταν όλοι ξένοι και οι ξένοι είναι μια ομάδα που τελεί, σύμφωνα με μαρτυρίες, υπό την εξουσία των εσωτερικών εξουσιών ανάμεσα στους φυλακισμένους, είναι ένα ζητούμενο που κακώς δεν συζητήθηκε.

Πάντως, το ότι κάποιοι υποβάλλονταν σε φριχτά βασανιστήρια, φαίνεται να εμφανίζεται από διάφορες πηγές. Και τα βασανιστήρια, και ιδιαίτερα τα σεξουαλικά βασανιστήρια, ενδεχομένως γίνονταν με την ανοχή μερικών από τις αρχές, αλλά γινονταν με την ενεργή συμμετοχή μερικών από τους φυλακισμένους που λειτουργουσαν ως άτυπη εξουσία. Ο υπουργός ήξερε για αυτά; Ο κ. Βαρνάβας της ΕΔΕΚ κατήγγειλε ότι ο ίδιος ο κ. Ι. Νικολάου εμπόδισε το 2012 έρευνα στις φύλακες από την τότε «κυβερνώσα βουλή». Άρα οι ευθύνες του αυταρχισμού του Τρυφωνίδη είναι ένα, το άλλο είναι ποιοί λειτουργούσαν, και λειτουργούν, ως παράλληλη εξουσία στην φυλακή. Οι φήμες φέρουν τον Αλ Καπόνε να είναι ένας από τους μεγαλοπαράγοντες της φυλακής. Σε αυτό το θέμα και οι δημοσιογράφοι, αλλά και η αστυνομία φαίνεται να προτιμουν τη σιωπή. Σύμφωνα με όσους έχουν κάποια γνώση, ο Αλ Καπόνε είναι ένας πολύ ικανός διαχειριστής, ο οποίος επεξεργαζεται διάφορους τρόπους για να είναι στο προσκήνιο και να επιβάλλεται στους γύρω του. Φημολογείται ότι μερικοί από την εσωτερική ιεραρχία της φυλακής έχουν τα δίκτυα να διαχέουν πληροφορίες και άρα να εγκλωβίζουν άτομα σε εκβιασμούς με την απειλή «δημόσιας διαπόμπευσης/διασυρμού». Κάτι τέτοιο φαίνεται ότι έγινε και πρόσφατα με λειτουργούς και φαίνεται ότι το ήξερε και ο υπουργός.

Τα τραπεζιτικά σκάνδαλα έχουν τώρα και εξωτερικό καθρέφτη: ενώ το κυπριακό κεφάλαιο ομολογεί τις εκροές στο εξωτερικό, στη Γερμανία διερευνούν τα κόλπα της Λαϊκής, και στην Ελλάδα ανακαλύπτουν τα δάνεια χωρίς εξασφαλίσεις

Ο κ. Συλλούρης παρατήρησε τη βδομάδα που πέρασε ότι καθυστερεί η νομική διερεύνηση των τραπεζιτικών σκανδάλων που οδήγησαν σε κρίση την κυπριακή οικονομία. Όμως, η διερεύνηση του πλαισίου, αλλά και των μηχανισμών που οδήγησαν στην κρίση και την τρόικα φαίνεται να αποκτά και ένα διεθνές πλαίσιο. Κατ' αρχήν ξεκινά η πρώτη διαδικασία ελέγχου των τραπεζών από την ΕΚΤ, οπότε ακόμα ένα μέρος από την αυτονομία των τραπεζών περνά στο ευρωπαϊκό έλεγχο. Και κατά συνέπεια και η διερεύνηση τους. Ένα επιπλέον στοιχείο, το οποίο επιβεβαιώθηκε και από την Καθημερινή, αλλά κανένας δεν το αγγίζει είναι το πώς οι επιχειρήσεις που είχαν μεγάλα δάνεια και οδήγησαν την Τράπεζα Κύπρου στην κρίση το 2012, όταν δεν είχε τα απαραίτητα κεφάλαια για την ανακεφαλαιοποίηση, είχαν μεταφέρει ουσιαστικά τα κεφάλαιά τους στο εξωτερικό.

«Τα πρώτα αποτελέσματα άρχισε να αποφέρει η έντονη και ουσιαστική προσπάθεια της διοίκησης και διεύθυνσης της Τράπεζας Κύπρου για ανάκτηση κεφαλαίων από μεγαλοοφειλέτες που την κρατούν σε κατάσταση ομηρίας, Πολλοί από τους τριάντα τον αριθμό οφειλέτες μεγάλων ποσών άρχισαν να συνεργάζονται για αναδιάρθρωση των δανείων τους και μάλιστα ορισμένοι από αυτούς επαναπάτρισαν κεφάλαια σε μια προσπάθεια να αποφύγουν τα χειρότερα.» Καθημερινή σελ. 1[2]

Πότε είχαν γίνει οι εκροές κεφαλαίων και βρέθηκαν κεφάλαια αυτών που χρωστούσαν σε κυπριακές τράπεζες, στο εξωτερικό, και γιατί, παραμένει ένα από τα λογοκρινόμενα ζητούμενο της κυπριακής Δημόσιας Σφαίρας. Και αυτό ίσως και να εξηγεί και τον πανικό για τους λογαριασμούς, που έπρεπε να κλείσουν την

2 «Η πίεση φέρνει χρήμα. Μεγαλοοφειλέτες της Τράπεζας Κύπρου άρχισαν να πληρώνουν τα χρέη τους.»

Βρετανία. Διότι είναι και το θέμα τί κεφάλαια διακινούνταν από την Κύπρο και πότε. Αν έφυγαν κεφάλαια το 2012 λ.χ., τότε κάποιοι οδήγησαν την Τράπεζα Κύπρου και τη Λαϊκή στην κρίση. Αν έφυγαν το 2013, τότε τίθεται θέμα ποιοί ήξεραν και ποιοί όχι για το κούρεμα, αφού είναι πια τεκμηριωμένο ότι το θέμα το ήξερε ο κ. Σαρρής από τις 4 Μαρτίου 2013.

Το German connection και οι ελληνικές ανακαλύψεις για τα δάνεια χωρίς εξασφαλίσεις

Μετά την ολοκλήρωση της έρευνας στην επιτροπή θεσμών, η Ειρήνη Χαραλαμπιδου φαίνεται να συνεχίζει την αναζήτηση των διαδρομών των κεφαλαίων της Λαϊκής. Οι καταγγελίες της κ. Χαραλαμπίδου ότι γινόταν εικονικές αγορές μετοχών με τη χρησιμοποίηση της γερμανικής τράπεζας Commerzbank. Έτσι και αλλιώς και οι γερμανοί θα πρέπει αυτήν την περίοδο να διερευνήσουν τους σκελετούς στα ντουλάπια των δικών τους τραπεζών. Η διερεύνηση του θέματος, φαίνεται σύμφωνα με ανακοίνωση του ΠΑΣΕΧΑ, να απασχολεί πια και τα διεθνή ΜΜΕ, όπως το Ρόυτερς και το Bloomberg. Βέβαια στην Κύπρο μερικά ΜΜΕ λογοκρίνουν μέχρι και τον ΠΑΣΕΧΑ. Ο Σύνδεσμος ήταν ο μόνος, ο οποίος προειδοποιούσε για τα ελληνικά ομόλογα των τραπεζών, αλλά και για τις πρακτικές των τραπεζών από το 2010-11. Η διερεύνηση της γερμανικής σύνδεσης θα είναι ενδιαφέρουσα και για το πώς διοχετεύτηκε το υπό συζήτηση ποσό των 50 εκατομμυρίων αλλά και το ποιές ήταν οι διαδρομές μέσα από τις οποίες διακινούνταν τα κεφάλαια από τις καταθέσεις για να καταλήξουν σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις και ευνοϊκά δάνεια.

Αν, όμως, στην Κύπρο είμαστε ακόμα σε χρόνο «αναμονής των εμπειρογνωμόνων» -έτσι λέχθηκε- στην ελληνική κοινωνία, η οποία έχει πια αρκετά χρόνια κρίσης στην πλάτη της, έστω και αν δεν ξεκίνησε από τις τράπεζες εκεί η κρίση, άρχισαν να αναζητούν και τους τρόπους μέσα από τους οποίους οι τραπεζίτες οδηγούσαν τις τράπεζες σε χρεοκοπία και φόρτωναν μετά τις ζημιές στο δημόσιο. Η μεγάλη βόμβα της περασμένη εβδομάδας ήταν η διερεύνηση των δανείων και των διαδρομών κεφαλαίων στο «Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο». Δικαιολογημένα σε αυτό το πλαίσιο η κ. Χαραλαμπίδου διερωτήθηκε «Στην Ελλάδα συλλήψεις για επισφαλή δάνεια, στην Κύπρο, πότε επιτέλους;»

http://cyprusnews.eu/eirini-charalampidou/1763361-2014-01-09-07-29-14.html

Οι τίτλοι των ελληνικών εφημερίδων ήταν εκφραστικοί:

«Όλο το παρασκήνιο της αμαρτωλής ιστορίας των golden boys. Πως στήθηκε το μεγάλο φαγοπότι με τα δάνεια» [Βήμα, Κυριακή 12/1/2014]

«Σάπιο σύστημα και ατιμωρησία θρέφουν την διαφθορά. Η Ελλάδα της μίζας και της αρπαχτής» [Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 12/1/2014].

Στην Κύπρο δυο τράπεζες οδήγησαν τη χώρα στο μνημόνιο τον Ιούνιο του 2012, και τελικά το Μάρτιο του 2013 ήταν στο επίκεντρο μιας ευρωπαϊκής διαμάχης -που παίχτηκε στην Κύπρο- για το κούρεμα καταθέσεων, έτσι ώστε να πληρώσουν τις ζημιές τους – και όμως, τέτοιοι τίτλοι δεν εμφανίστηκαν. Είναι δείγμα του έλεγχου της Δημόσιας Σφαίρας ακόμα.

Πίσω από το ελληνικό σκάνδαλο φαίνεται να υπάρχουν και τα μεγάλα πολιτικά τζάκια – και κατά συνέπεια μερικοί μπορεί να θεωρούν και τις έρευνες ως κάτι που επιτρέπεται από την νυν εξουσία, ως απειλή στους εν δυνάμει αντίπαλους της. Από την μεριά της Νέας Δημοκρατίας το σκάνδαλο εμπλέκει επιφανή στελέχη των καραμανλικών οι οποίοι τελευταία άφηναν να φανεί όλο και πιο καθαρά η διαφοροποίηση τους από τον Σαμαρά. Και αντίστοιχα το σκάνδαλο εμπλέκει και την οικογένεια Παπανδρέου, λειτουργώντας ίσως και ως αιχμή για την οικογένεια που αμφισβητεί επίσης τον κ. Βενιζέλο.

Όμως, είναι και υπαρκτά τα σκάνδαλα. Ο βασικός άξονας είναι δάνεια, τα οποία δόθηκαν χωρίς εξασφαλίσεις. Μερικά αποσπάσματα είναι χαρακτηριστικά: «Δάνεια χωρίς εγγυήσεις κατέληγαν σε προσωπικούς λογαριασμούς», «Δυο μέρες πριν από τις εκλογές του 2009 δάνειο ύψους 100 εκατόν. ευρώ κατέληξε στα ταμεία του επιχειρηματία κ. Λ. Λαυρεντιαδη.». Πέρα από τις σχέσεις με τον κ. Λαυρεντιάδη οι έρευνες επικεντρώνονται στις σχέσεις του επικεφαλής του Ταμιευτηρίου, του κ. Φιλιππίδη, με τον κ. Κοντομηνά. Ο κ. Φιλιππίδης ανέλαβε το Ταμιευτήριο το 2007, και χρησιμοποιώντας την άδεια που είχε εξασφαλίσει το Ταμιευτήριο να δίνει δάνεια «τίναξε την μπάνκα στον αέρα.. γεμίζωντας την αγορά με δάνεια που είχαν χορηγηθεί…με ελλιπή τραπεζιτικά κριτήρια» [Βήμα, σελ. Α4]. Και φυσικά την μερίδα του λέοντος την εξασφάλισαν ορισμένοι προνομιούχοι.

Σε αυτόν τον τομέα και οι δυο κυπριακές τράπεζες είχαν επιδοθεί μαζικά σε αυτό το σπορ. Η κάθοδος του Βγενόπουλου στη Λαϊκή θυμίζει εν μέρει αυτήν ξέφρενη πορεία δανείων που άλλαξαν σε λίγα χρόνια τον ισολογισμό καταθέσεων και δανείων – και μετά άνοιξαν και τους διαδρόμους για τις εκροές κεφαλαίων. Ανάλογα φαίνεται να έκανε και η Τράπεζα Κύπρου με τα δάνεια της σε επιχειρηματίες γης και άλλους προνομιούχους, που είχαν δάνεια των δεκάδων ή

και εκατοντάδων εκατομμυρίων. Ενώ, όπως μαθαίνουμε τώρα, μερικοί είχαν τελικά και καταθέσεις στο εξωτερικό. Όπως αποκαλύφθηκε από το καλοκαίρι, μερικοί μεγαλο-οφειλέτες έχουν ουσιαστικά απορροφήσει μεγάλο μέρος από το κεφάλαιο της τράπεζας – 6 μεγαλοοφειλετες λ.χ. οφείλουν 6 δις στην Τράπεζα Κύπρου. Και όπως απέδειξε ο εσωτερικός έλεγχος πολλές φορές οι ανανεώσεις δανείων ή και η παροχή γίνονταν χωρίς ικανοποιητικές εγγυήσεις ή ακόμα και χωρίς αίσθηση της σύγκρουσης συμφερόντων. Το ότι λ.χ. ο κ. Αριστοδήμου και ο κ. Λεπτός με σχέσεις στο ΔΣ βρέθηκαν με εκατοντάδες εκατομμύρια σε δάνεια, τα οποία δύσκολα μπορούν να αποπληρώσουν είναι ένα ζωντανό σκάνδαλο το οποίο κρατά αιχμάλωτη ολόκληρη την κοινωνία.

Αλλά οι παραλληρισμοί είναι ευρύτεροι. Ένα από τα ενδιαφέροντα σκάνδαλα στην ελληνική περίπτωση, θυμίζει την αγορά της Uniastrum από την Τράπεζα Κύπρου. Ο κ. Φιλιππίδης φαίνεται ότι ήθελε να επεκταθεί στο χώρο των πιστωτικών καρτών – και επέλεξε μιας «μικρού βεληνεκούς εταιρεία» του κ. Κοντομηνά, την Best Line. Και ιδού πώς γινόταν μια χαριστική αγορά, που δεν είχε νόημα στα δεδομένα της εποχής – όπως ακριβώς έγινε και με την Uniastrum:

«*Σύμφωνα με την δικογραφία, η Deloitte εκτίμησε την εμπορική της αξία…σε 2, 8 εκατ. ευρώ. Επίσης σύμφωνα με την εκτίμηση των ίδιων ελεγκτών, η άξια της εταιρείας ανερχόταν μεταξύ 18.1 εκατ. ευρώ και 21.6 εκατο. ευρώ αν συνυπολογίζονταν τα μελλοντικά αποτελέσματα που θα προέκυπταν από τις συνέργιες με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.*

Παρ' όλα αυτά το ΤΤ πλήρωσε 18,9 εκατ. ευρώ για να αποκτήσει το 50% της εταιρείας -μέσω αύξησης μετοχικού κεφαλαίου! Δηλαδή η διοίκηση Φιλιππίδη αποφάσισε να πληρώσει το μέγιστο δυνατό τίμημα, το οποίο προεξοφλούσε μελλοντικά οφέλη από την εξαγορά για να αποκτήσει το 50% της εταιρείας του κ. Κοντομηνα.»

Το σχέδιο αναδιάρθωσης των Δήμων: μελετώντας το ξανά και ξανά…

Πριν μερικούς μήνες, συγκεκριμένα τον Οκτώβρη, ο κος Χάσικος, αναφερόμενος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και την αναδιάρθρωσή της, αναφώνησε «Φέρτε νομοσχέδιο για κατάργηση δήμων και πολύ ευχαρίστως να το συζητήσουμε». [3] Ένα μήνα πιο πριν είχε επισκεφτεί την Κύπρο η Παγκόσμια Τράπεζα (όπως και ομάδα εμπειρογνωμόνων από το Ηνωμένο Βασίλειο) σε πλαίσιο συμφωνίας με το κράτος

[3] http://www.philenews.com/el-gr/koinonia-eidiseis/160/167949/chasikos-ferte-nomoschedio-gia-katargisi-dimon

για τη μεταρρύθμιση της δημόσιας υπηρεσίας, περιλαμβανομένων και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) και όπως αναφέρθηκε τότε, θα καθοδηγήσουν το σχεδιασμό και θα υποστηρίξουν στην υλοποίηση των μεταρρυμίσεων. Τη βδομάδα που μας πέρασε μάθαμε από τον κ. Χάσικο ότι η τελική μελέτη αναφορικά με τους ΟΤΑ αναμένεται τέλος Ιανουαρίου, δύο μήνες αργότερα θα υποβληθεί ολοκληρωμένη εισήγηση, ενώ το σχετικό νομοσχέδιο αναμένεται να κατατεθεί στη βουλή τον Ιούνιο[4]. Σε προσχέδιο κείμενο των εμπειρογνωμόνων από το Ηνωμένο Βασίλειο γίνεται αναφορά σε νέες αρμοδιότητες των δήμων που πιθανώς να συμβάλουν στην αύξηση των εσόδων τους - χωρίς απαραίτητα να φαίνεται σε αυτό το στάδιο η μελέτη της δυνατότητας ανάληψης αυτών των αρμοδιοτήτων, ιδιαίτερα στην περίπτωση των νέων και των μικρών δήμων - αλλά και το μέλλον των σχολικών εφοριών. Η Ένωση Δήμων από την άλλη, προχώρησε σε δική της μελέτη για το ίδιο θέμα για να διασφαλίσει και αντιπρόταση.

Η αναγκαιότητα για μεταρρυθμίσεις στους ΟΤΑ αποτελεί αδιαμφισβήτητο γεγονός και από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται γι' αυτούς στις εκθέσεις της Γενικής Ελέγκτριας, τουλάχιστον της τελευταίας δεκαετίας . Ενδεικτικά και μόνο παρατίθεται το πιο κάτω απόσπασμα της τελευταίας έκθεσης:

> «*... στους περισσότερους Δήμους, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, ο Προϋπολογισμός Αναπτύξεως για τα έτη 2011 και 2012 δεν ετοιμάστηκε πάνω σε ορθολογιστική και ρεαλιστική βάση, ούτε και συμβαδίζει με τη δυνατότητα εκτέλεσής του, με αποτέλεσμα το ποσοστό των αδαπάνητων ποσών προς τις προϋπολογισθείσες δαπάνες να είναι πολύ ψηλό*» [σελ. 450]
> «*Σε αρκετούς Δήμους εξακολουθεί να παρατηρούνται σοβαρές αδυναμίες στην ορθή και αποτελεσματική λειτουργία των υπηρεσιών τους και ιδιαίτερα των Οικονομικών, οι οποίες οφείλονται κυρίως στη μη πιστή εφαρμογή Νόμων, Κανονισμών και των ενδεδειγμένων διαδικασιών, στις αδυναμίες των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου, στη μη ολοκλήρωση της μηχανογράφησης και στα προβλήματα που παρουσιάζουν ορισμένα από τα λογισμικά που εφαρμόστηκαν, καθώς και στην ελλιπή οργάνωση/διαχείριση του Αρχείου*» [σελ. 451]

Όλα καλά τα πιο πάνω, όμως για να μη ξεχνίομαστε, το 2009 το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης της Ελλάδας είχε αναλάβει και είχε ετοιμάσει μελέτη αναδιάρθρωσης της τοπικής αυτοδιοίκησης της Κυπριακής Δημοκρατίας, η οποία εξακολουθεί να είναι αναρτησμένη στην ιστοσελίδα της Ένωσης Δήμων[5] Στη

[4] http://www.sigmalive.com/news/local/91113
[5] www.ucm.org.***cy****/DocumentStream.aspx?ObjectID=726*

βάση αυτής, είχε ετοιμαστεί και υποβληθεί στη βουλή σχετικό νομοσχέδιο το οποίο περιλάμβανε αρμοδιότητες, συμπλεγματοποιήσεις υπηρεσιών (συμβούλια Υδατοπρομήθειας και Αποχετεύσεως, διαχείριση σκυβάλων) επαρχιακά συμβούλια και πολλά άλλα που περιλαμβάνουν και οι νέες εκθέσεις.

Η απορία που δημιουργείται εύλογα, αλλά δεν έγινε οποιαδήποτε δήλωση επ' αυτού είναι για ποιό λόγο η προηγούμενη μελέτη, αλλά και το νομοσχέδιο που ως γνωστό εκκρεμεί στη βουλή εδώ και μήνες, παραμερίστηκαν και προχώρησε η κυβέρνηση, αλλά και η Ένωση Δήμων στην εκπόνηση νέων μελετών για τον ίδιο ακριβώς σκοπό, δαπανόντας ξανά και ξανά κονδύλια – καθόλου ευκαταφρόνητα πιθανώς – σε μια χρονική περίοδο που και το παραμικρό σεντ είναι αναγκαίο. Ιδιαίτερα, αφού την προηγούμενη φορά είχε πραγματοποιηθεί και μιας μορφής δημόσια διαβούλευση με τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών, ενώ τώρα, όπως φαίνεται και από τις δηλώσεις του αρμόδιου υπουργού, τα χρονικά περιθώρια που τίθενται είναι αρκετά περιορισμένα. Τόσο στην προηγούμενη μελέτη αναδιάρθρωσης, όσο και στο σημερινό προσχέδιο, καταδεικνύεται η αναγκαιότητα εξοικονομήσεων και ορθολογικού σχεδιασμού, ώστε να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα των ΟΤΑ. Μήπως η συνεχής επανάληψη μελετών που όπως φαίνεται στην παρούσα φάση καταλήγουν στα ίδια αποτελέσματα λίγο πολύ, αποτελούν παράδειγμα οικονομικής περισυλλογής και ορθολογικής διαχείρισης των οικονομικών του δημοσίου;

Με την υποβολή της τελικής έκθεσης της Παγκόσμιας Τράπεζας και των εμπειρογνωμόνων του Ηνωμένου Βασίλειου, θα επανελθουμε για ανάλυση και συγκριτική προσέγγιση των μελετών.

ΔΙΕΘΝΗ

Μέση Ανατολή: καταγράφοντας τη ρευστότητα σε μια μεταβατική περίοδο σε ένα νευραλγικό χώρο

Αν το 2011 ξεκίνησε μια περίοδος αστάθειας στην Μέση Ανατολή, το 2012 έφερε την συνειδητοποίηση ότι οι υπάρχοντες θεσμοί είχαν επίσης βαθιές ρίζες. Έτσι, η περιοχή μετά το σχεδόν χολυγουντιανό σενάριο της «αραβικής άνοιξης» βρέθηκε στην πραγματικότητα μιας πολύπλοκης περιοχής με συνύπαρξη χρόνων και κουλτούρων, αλλά και έντονων υπόγειων αντιπαραθέσεων – ταξικών, πολιτισμικών, ιστορικών, αλλά και γεωπολιτικών. Αν είναι μια διάσταση που κυριάρχησε το 2012, ήταν η αυξανόμενη ακυβερνησία – και άρα επαναξιολόγηση των δεδομένων. Σε μερικές χωρες, όπως η Συρία, η εικόνα ανατράπηκε, σε άλλες, όπως η Αίγυπτος, το μέλλον θυμίζει ένα κολλάζ από το παρελθον, ενώ οι ανοικτές πληγές στις περιοχές των άμεσων δυτικών επεμβάσεων, όπως το Ιράκ και η Λιβύη, συνεχίζονται.

Η επιστροφή ενός παράδοξου Νασερισμού στην Αίγυπτο

Η αβεβαιότητα και το απρόσμενο των εξελίξεων φάνηκε έντονα στην Αίγυπτο. Το περασμένο καλοκαίρι, μια πλατιά λαϊκή συμμαχία ανέτρεψε τον Μόρσι ή μάλλον έδωσε την ευκαιρία στο στρατό να τον ανατρέψει. Εκείνη η ανατροπή -και του Μόρσι, αλλά και του καθεστώτος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας- έγινε μέσα από ετερόκλητες συμμαχίες δυναμικών μέσα και έξω από την Αίγυπτο. Δείχνοντας ουσιαστικά ότι το παιχνίδι στον αραβικό κόσμο, αλλά και στην περιοχή, δεν είναι ποτέ μόνο εσωτερικό. Στο εσωτερικό, η προσπάθεια ανατροπής του Μόρσι συσπείρωσε και οπαδούς του παλιού καθεστώτος, αλλά και κοσμικούς όλων των αποχρώσεων. Το ειρωνικό -και αποκαλυπτικό για την παράδοξη διασταύρωση εσωτερικών και εξωτερικών δυναμικών- ήταν ότι οι πιο ενοχλητικές για τους κοσμικούς πρωτοβουλίες του Μόρσι έγιναν ουσιαστικά για να καλοπιάσει τους ακραίους ισλαμιστές του κόμματος Νουρ – οι οποίοι, όμως, ταυτίστηκαν, τελικά, με την ευλογία του σπόνσορα τους, της Σαουδικής Αραβίας, με τον στρατό που ανέτρεψε τον Μόρσι. Έτσι ο

Στρατός επανήλθε με «δημοκρατικό»/κοσμικό, αλλά και δημοφιλές προφίλ σε μια, θεαματική, θα μπορούσε να πει κάποιος, επανέκδοση του νασερισμού. Τελικά, όμως, δεν περιορίστηκε στην εναλλαγή της εξουσίας – η όλη στρατηγική του στρατού φάνηκε να είναι η ήττα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και η επιστροφή σε ένα καθεστώς ελεγχόμενης δημοκρατίας, όπου το ισλαμικό άκρο θα το καταλαμβάνει ο φιλοσαουδικός πόλος. Σε αυτό πλαίσιο, η κήρυξη της Αδελφότητας σε παράνομη οργάνωση και το δημοψήφισμα για το νέο σύνταγμα που έγινε αυτήν τη βδομάδα αποτελούν ουσιαστικά τις κινήσεις του νέου καθεστώτος, μέσα από τις οποίες προσπαθεί να θέσει τα πλαίσια στα οποία, ελπίζει, ότι θα κινείται στο μέλλον η εσωτερική πολιτική. Η αριστερά δεν κατάφερε να εμφανιστεί ως ανεξάρτητος πόλος ακόμα, παρά το ότι στην μεταβατική περίοδο ανατροπών, και το 2011 και το 2012, φάνηκε να έχει υπέρ της τον άνεμο της σημειολογικής πρωτοπορίας και να είναι και σημαντικος παίκτης στις συμμαχίες. Όμως, οι στρατιωτικοί τώρα πια φαίνονται να νιώθουν μια αυτοπεποίθηση που δεν είχαν τους προηγούμενους μήνες - οι ποινές που επέβαλαν λ.χ. σε ακτιβιστές που παραβίασαν τους κανόνες για κινητοποιήσεις είναι ενδεικτικοί του νέου ελεγχόμενου πλαισίου που ελπίζουν να επιβάλουν.

Η κατάσταση, πάντως, παραμένει ρευστή. Μια ανταπόκριση του Ρόυτερς από μια φτωχογειτονιά του Καΐρου κατέγραφε μια μαζική μεταστροφή των ψηφοφόρων που είχαν στηρίξει τη Μουσουλμανική Αδελφότητα προηγουμένως, προς τους στρατιωτικούς αυτήν την φορά. Το κυρίαρχο στοιχείο φαίνεται να είναι το οικονομικό. Οι στρατιωτικοί έχουν για την ώρα την στήριξη της Σαουδικής Αραβίας. Αλλα οι προσμονές είναι απρόβλεπτος παράγοντας και οι απότομες μεταστροφές ένδειξη μεταβατικότητας. Όλοι τώρα αναμένουν την εμφάνιση του Σίσι ως διάδοχος του Νάσερ. Αν υπάρχει κάτι πέρα από το θέαμα, θα φανεί. Πάντως, στο εξωτερικό τομέα το άνοιγμα του προς την Ρωσία σηματοδοτεί μια αρχική τάση επιστροφής στην ανοιχτή διεθνή πολιτική του Νάσερ. Βέβαια, ο Νάσερ ήταν και ο βασικός αντίπαλος των Σαουδαράβων στον αραβικό κόσμο. Τώρα είναι πιο δύσκολα τα πράγματα για την Βασιλική οικογένεια – αλλά θα φανεί και αν μπορεί ξανά η Αίγυπτος να προσφέρει ένα πρότυπο.

The basket case: η Λιβύη, η καταστροφή που η Δύση δεν θέλει να θυμάται

Στη Λιβύη, η ένταση συνεχίστηκε με επεισόδια σχεδόν παντού. Στα δυτικά βρέθηκαν δολοφονημένοι δυο δυτικοί «επισκέπτες» αλλα δεν διευκρινίσθηκε πως και γιατί. Ήδη, προηγουμένως είχαν συλληφθεί 4 αμερικανοί, οι οποίοι δεν σταμάτησαν «σε έλεγχο», όπως λέχθηκε. Όταν αναλογιστεί κανείς ότι η επίσημη δικαιολογία για την παρουσία των 4 ήταν ότι είχαν ως στόχο την εκπαίδευση των «νέων δυνάμεων»,

που θα είναι υποτίθεται νομιμόφρονες στην κυβενρηση, τότε το επίπεδο ελέγχου που ασκεί το κεντρικό κράτος είναι εμφανές. Στα δυτικά, γύρω από την Βεγγάζη, η κατάσταση παραμένει ασταθής με τις δυο κινήσεις: την τάση για απόσχιση και τις ισλαμικές ομάδες οι οποίες ήταν οι πρωταγωνιστές στο πόλεμο ενάντια στους κανταφικους. Σε μια φάση, η κυβέρνηση στην Τρίπολη απείλησε να στείλει και το «ναυτικό» για να παρεμποδίσει την «παράνομη εξαγωγή πετρελαίου».

Το νέο επεισόδιο της περασμένη βδομάδα ήταν η δολοφονία ενός υπουργού στη Σύρτη, όπου έγιναν οι πιο σφοδρές μάχες του πολέμου πριν τον θάνατο του Καντάφι. Η δημόσια «εκτέλεση» του στο κέντρο της πόλης ήταν ένα σαφές μήνυμα των κανταφικων.

Νοτιότερα ξέσπασαν πάλι διαμάχες ανάμεσα σε δυο φυλές για τον έλεγχο των περιοχών στα σύνορα με άλλες χώρες ,όπως το Τσαντ.

Εκεί που ηττήθηκε και διασπάστηκε η συμμαχία των δυτικών με την Αλ Κάιντα

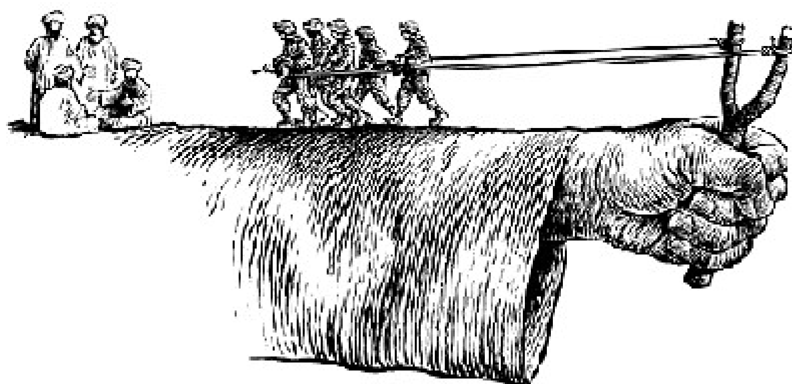
Η μεγάλη μετατόπιση τους τελευταίους μήνες έγινε στην Συρία. Πέρα από το γεγονός ότι η κυβέρνηση έχει αναλάβει πια την πρωτοβουλία στον στρατιωτικό τομέα, ανάλογα φαίνεται να σκέφτονται και στο εξωτερικό για τη κατάσταση ευρύτερα - ήδη λ.χ. μια ρωσική εταιρεία έκλεισε συμφωνία για έρευνα για υδρογονάνθρακες στην συριακή ΑΟΖ, ενώ κυκλοφορούν πληροφορίες για επαναπροσέγγιση μερικών δυτικών κυβερνήσεων με την Δαμασκό. Εκείνο το οποίο κυριαρχεί στο χώρο της αντιπολίτευσης είναι η αντιπαραθεση στο εσωτερικό της και η επέκταση της δράσης των ενόπλων ισλαμιστών στο Ιράκ.

Σε όλο το διάστημα του 2012, αλλα ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες, οι φιλοδυτικοί αντάρτες και οι οργανώσεις οι οποίες πόνταραν σε αυτούς δέχθηκαν πλήγματα και από τον κυβερνητικό Στρατό, αλλά και από τους πιο εκπαιδευμένους αντάρτες των δικτύων της Αλ Κάιντα. Το αποκορύφωμα ήταν οι τελευταίοι κατέλαβαν αποθήκες με υλικά των φίλο-δυτικών κοντά στα σύνορα με την Τουρκία. Αντιδρώντας σε αυτές τις εξελίξεις, οι δυτικοί διέκοψαν για ένα διάστημα της παροχή βοήθειας. Οπότε αντιδρώντας σε αυτήν την απομόνωση, δημιουργήθηκε μια νέα συμμαχία των φιλοδυτικών, με το τίτλο «ισλαμιστές»-αλλά «μετριοπαθείς» για τα δυτικά ΜΜΕ- για να πολεμήσουν την Αλ Κάιντα. Μερικές πληροφορίες παραπέμπουν σε προσπάθεια της Σαουδικής Αραβίας να δημιουργήσει ένα πιο νομιμόφρων και παρουσιάσιμο -στους δυτικούς- σώμα ενόπλων. Ήδη οι συγκρούσεις ανάμεσα στις δυο τάσεις -των φιλοδυτικών «ισλαμιστών» και της Αλ Κάιντα με τους σύμμαχούς της- έχουν στοιχίσει την ζωή σε εκατοντάδες αντάρτες. Η Δύση ελπίζει ότι θα υπάρξει κάποια μορφή αντιπολίτευσης, η οποία θα έχει συμμετοχή στις συνομιλίες της Γενεύης. Αυτό μένει να φανεί.

Η επιστροφή στη μεγάλη πληγή: η αναζωπύρωση των συγκρούσεων στο Ιράκ και οι μνήμες για πως η αμερικανική εισβολή και η Αλ Κάιντα οδήγησαν στο θρησκευτικό διαχωρισμό την κοσμική κοινωνία

Όμως οι συγκριτικές επιτυχίες της Αλ Καιντα στη Συρία - έστω και κατά άλλων ισλαμιστών – φαίνεται να αναζωπύρωσαν ένα άλλο μέτωπο , εκείνο του Ιράκ. Η «Αλ Κάιντα της Μεσοποταμίας» είχε παίξει ένα αμφιλεγόμενο ρόλο στην αντίσταση κατά της αμερικανικής κατοχής την περίοδο 2004-07: εμφανίστηκε με πολύ καλή οργάνωση και με βασικό της χαρακτηριστικό τις επιθέσεις αυτοκτονίας, αλλά ταυτόχρονα δημιούργησε το πλαίσιο για τον εμφύλιο του 2006. Έτσι, ενώ η αντίσταση του 2004 είχε πολλαπλή μορφή και η σουννιτικη αντίσταση -αλλά και μέρος της σιητικής- είχε έντονα το στοιχείο της κοσμικότητας και της ενότητας του Ιράκ (τα οποία χαρακτήριζαν το Ιράκ πριν την εισβολή – ανεξάρτητα του τι νομίζει κάποιος για τον Σαντάμ σαν αυταρχικό ηγέτη) η Αλ Κάιντα έφερε στο Ιράκ τον πόλεμο των αιρέσεων (σουνίτες-σιητες) βοηθώντας έμμεσα τους αμερικανούς να στήσουν το σκηνικό του εμφυλίου το 2006. Έτσι, οδήγησαν και στην απομόνωση της αντίστασης σε αντιμαχόμενα κοινοτικά πλαίσια. Τελικά, η Αλ Κάιντα ηττήθηκε από μια συμμαχία κοσμικών σουνιτικών φυλών στο δυτικό Ιράκ – το κίνημα που ονομάστηκε «αφύπνιση». Αλλά ο διαχωρισμός είχε εμπεδωθεί. Η Αλ Κάιντα παραδόξως πέρα από το θέαμα των εντυπωσιακών επιχειρήσεων της, είχε προσφέρει το πλαίσιο για μια νίκη των αντιπάλων της.

Η πρόσφατη «επιστροφή» της Αλ Κάιντα στο Ιράκ στην μαζική δράση -μέσω βομβιστικών επιθέσεων- είχε αρχίσει από πέρσι με επιθέσεις αυτοκτονίας ή επιθέσεις με παγιδευμένα αυτοκίνητα και συνοδεύτηκε και πάλι από μια προσπάθεια διαχωρισμού του πληθυσμού, σε ένα πλαίσιο όπου είχε αρχίσει να εμφανίζεται και πάλι ένα επανενωτικο πλαίσιο. Από το 2011 είχε ξεκινήσει στο Ιράκ ένα κίνημα διαδηλώσεων ενάντια στη διαφθορά και το θρησκευτικό διαχωρισμό. Σε αντίθεση με άλλες αραβικές χώρες, τα δυτικά ΜΜΕ το αγνόησαν. Η αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων ήταν και μια υπενθύμιση της αδυναμίας των ΗΠΑ να επιβληθούν – και άρα της ντε φάκτο ήττας στην κίνηση που είχαν κάνει για έλεγχο της περιοχής. Άρα τα δυτικά ΜΜΕ δεν ήθελαν να θυμίζουν πληγές – το χόλλυγουντ στη Ταχρίρ ήταν πιο γοητευτικό, όπως και η προσπάθεια ανατροπής του Καντάφι. Το ιρακινό κίνημα είχε αρκετά στοιχεία του ιρακινού κοσμικού πατριωτισμού του 2004. Τότε εμφανίστηκε και πάλι η Αλ Κάιντα και προσπάθησε να εκμεταλλευτεί τη δυσφορία στην σουννιτική κοινότητα – και το έκανε με βόμβες εναντίον σιητων αμάχων ελπίζοντας σε καταστολή και άρα ενίσχυση της από την επακόλουθη δυσφορία. Η στρατηγική ήταν η γνωστή – όπως το 2003 δεν υπήρχε ίχνος της Αλ Κάιντα στο Ιράκ και δημιουργήθηκε με την αμερικανική εισβολή, έτσι και τώρα μια καταστολή αναμενόταν να ενισχύσει την οργάνωση στην σουνιτικη κοινότητα.

Όμως, ταυτόχρονα, είχε προκύψει και η Συρία όπου η Αλ Κάιντα εμφανίστηκε αρχικά με την οργάνωση Αλ Νούρσα και ακολούθως με ένα παράλληλο ενιαίο σχήμα για Ιράκ και Συρία -το «Ισλαμικό κράτος του Ιράκ και του Λεβάντ/Συρίας». Αυτή η οργάνωση είχε όλα τα γνωστά χαρακτηριστικά της Αλ Κάιντα: πολύ καλή οργάνωση, τα γνωστά φορτηγάκια με τα πολυβόλα που εμφανίστηκαν αρχικά στο Αφγανιστάν και ήταν το σήμα κατατεθέν των αντίπαλων το Καντάφι στην Λιβύη. Και όταν τα πράγματα δεν πήγαιναν καλά στο στρατιωτικό μέτωπο, άρχισαν οι επιθέσεις αυτοκτονίας και οι μαζικές δολοφονίες «αλλόθρησκων» - σιητών, αλεβιτών αλλά και

χριστιανών. Σε κάποιο στάδιο η Δύση, όπως και στο Αφγανιστάν την δεκαετία του 1980, και τη Λιβύη το 2011, προσπάθησε να χρησιμοποιήσει την Αλ Κάιντα - ή έτσι νόμιζε. Τελικά, όμως, η συμμαχία Αλ Κάιντα και Δύσης έσπασε. Το ανοιχτό θέμα πια είναι ποιοι και πως χρηματοδοτούν την Αλ Κάιντα η οποία είναι ένα δίκτυο με σαφώς απλόχερη χρηματοδότηση και δίκτυα λειτουργίας. Η εμπλοκή μερικών σαουδαραβικών δικτύων είναι δεδομένη. Ο βαθμός που αυτά τα δίκτυα φτάνουν και στο επίσημο επίπεδο μέσα από τις μυστικές υπηρεσίες είναι ένα ανοικτό θέμα. Άλλωστε η Αλ Κάιντα, επι Μπιν Λάντεν, τουλάχιστον, είχε ως στόχο και την ανατροπή στην ίδια την Σαουδική Αραβία. Αλλά το να είναι μια τέτοια οργάνωση απλώς δίκτυο ανταρτών αποκλείεται. Είναι ένα δίκτυο με το οποίο διασταυρώνονται διάφοροι.

Η τελευταία επέμβαση της οργάνωσης στο Ιράκ είχε ως αφετηρία την επέμβαση του ιρακινού στρατού ενάντια σε μια κατασκήνωση διαδηλωτών, η οποία πίσω στις κινητοποιήσεις του 2011. Η Αλ Κάιντα κατέλαβε με επίθεση τις δυο μεγάλες πόλεις -το Ραμαντί και την Φαλούτζα- στην επαρχία Ανμπάρ, η οποία καλύπτει το δυτικό Ιράκ – και είναι εμφανώς η περιοχή την οποία η Αλ Κάιντα θέλει να ενώσει με μέρος της Συρίας για να φτιάξει ένα δικό της εμιράτο. Στο Ραμαντί η επίθεση ναυάγησε όταν ένοπλοι της συμμαχίας των φυλών που νικήσαν την Αλ Κάιντα το 2007, έδιωξαν ξανά τους ισλαμιστές. Στην Φαλούτζα όμως, την πόλη σύμβολο της αντίστασης στην αμερικανική κατοχή – η Φαλούτζα για μεγάλα χρονικά διαστήματα είχε μένει εκτός του έλεγχου των δυνάμεων κατοχής και η κατάληψη της αποτέλεσε μια ιδιαίτερα αιματηρή και καταστροφική επιχείρηση – η κατάσταση ήταν πιο περίπλοκη. Αρκετοί από τους τοπικούς ένοπλους αρνήθηκαν να πολεμήσουν μαζί με την κυβέρνηση της Βαγδάτης. Και έτσι η Φαλούτζα επέστρεψε στο αμφιλεγόμενο καθεστώς της. Όμως, η επίδραση και εν δυνάμει επιρροή της Αλ Κάιντα παραμένει επίσης αμφιλεγόμενη.

Οι περιφερειακοί πόλοι αυτονομούνται αλλά κινούνται σε αποκλίνουσες πορείες

Όσον αφορά τους πόλους στο περιφερειακό σύστημα τα πράγματα είναι ρευστά επίσης. Η Τουρκία, η οποία επένδυσε σε ένα σημαντικό ρόλο και εμπλάκηκε ενεργά στην συριακή κρίση έχασε και στην βόρεια Αφρική, αλλά και στη Συρία, βρεθηκε σε δυσκολη θεση – και μέρος της εσωτερικής της κρίσης αφορά ουσιαστικά και το δικτυο προμήθειας όπλων στους ισλαμιστές αντάρτες της Συρίας. Ο Ερτογάν ίσως να ελπίζει σε κάποια μελλοντική ανάδυση της Μουσουλμανικής Αδελφότητας στην Αίγυπτο, αλλά η πιο ουσιαστική σχέση της Τουρκίας με περιφερειακήδύναμη αυτήν την στιγμή φαίνεται να είναι με το Ιράν. Ταυτόχρονα, η εσωτερική κρίση μπορεί να οδηγήσει και σε πιο πολυαρχικό εσωτερικό πλαίσιο που να είναι ανοιχτό και στους κοσμικούς της Μέσης Ανατολής. Ο Κεμάλ υπήρξε σύμβολο πριν τον Νάσερ.

Από την άλλη, η Σαουδική Αραβία εμφανίζεται απομονωμένη παρά τις απειλές της προς διάφορες κατευθύνσεις και την προσπάθεια της να συσπειρώσει του συντηρητικούς τουλάχιστον σε ένα είδος «θρησκευτικού πολέμου» ενάντια στο Ιράν. Σε μια πρόσφατη συνεδρία του συμβουλίου του Κόλπου λ.χ. δεν κατάφερε να προωθήσει την ιδέα της για σύσφιξη των σχέσεων τους, με στόχο βέβαια την ενίσχυση του ηγεμονικού της ρόλου. Αντίθετα, σε μια επίδειξη αυτονομίας το Ντουμπάι τάχθηκε υπέρ της κατάργησης των κυρώσεων εναντίον του Ιράν – μια άμεση πρόκληση στην Σαουδική Αραβία. Ειρωνικά μερικοί παρατηρητές αναφέρονται σε μια άτυπη συμμαχία Ισραήλ-Σαουδικής Αραβίας λόγω απομόνωσης αλλά και κοινών αντίπαλων ή τουλάχιστον κοινών δαιμονοποιημενων στόχων.

Στην Υεμένη, η οποία είναι το μόνο κοσμικό καθεστώς στην αραβική χερσόνησο, υπήρξε επίσης ένα κύμα κινημάτων και αντιπαραθέσεων το 2011. Η σημερινή κατάσταση φαίνεται να προσομοιάζει με την Λιβύη στην πολυδιάσπαση – αλλά τουλάχιστον πρόσφατα έχει επιτευχθεί ένα είδος συμφωνίας για ομοσπονδιακή αναδιοργάνωση της χώρας με κύριο στόχο την αντιμετώπιση του αποσχιστικού κινήματος τον νότο, όπου υπήρχε κατά την διάρκεια του ψυχρού πόλεμου ένα όχι απλά κοσμικό αλλα σοσιαλιστικό καθεστώς. Η Σαουδική Αραβία ως ο μεγάλος παίκτης της χερσονήσου εμφανίζεται ως ο επιτηρητής της συμφωνίας που έγινε με την αντικατάσταση του τότε προέδρου Σάλεχ. Όμως ακόμα και εδώ η αύρα του οίκου των Σαούντ αμφισβητείται. Ένα πρόσφατο επεισόδιο που φάνηκε να ενώνει του κάτοικους της Υεμένης, πέρα από τις πολλαπλές τους διάφορες, ήταν ένα ειδύλλιο ανάμεσα σε ένα νεαρό από την Υεμένη και μια κοπέλα από την Σαουδικη Αραβία. Η μεγάλη γειτονική δύναμη απαίτησε την «επιστροφή» της κοπέλας, όμως η κοινωνία της Υεμένης, και ιδιαίτερα η νεολαία, φάνηκε να βρίσκει στο θέμα ένα σημείο ενότητας και εναντίωσης στο «μεγάλο γείτονα». Μια συμβολική ιστορία, η οποία πέρα από την πολιτική της διάσταση έχει φυσικά και την πολιτισμική της αν αναλογιστεί κανείς τα ήθη της Σαουδικής Αραβίας. Το ειδύλλιο προφανώς ήταν και ένα είδος πολιτισμικής διαφοροποίησης.

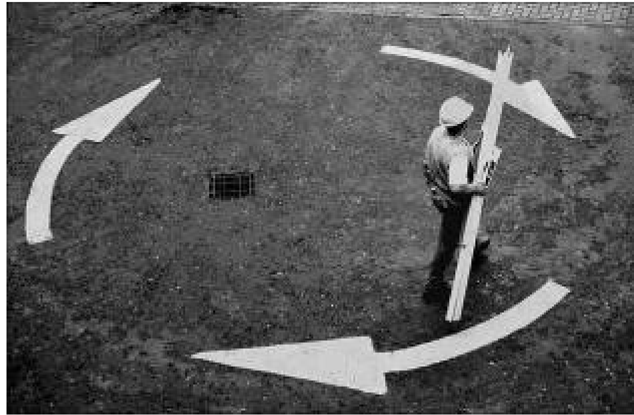
Σε αυτό το πλαίσιο το Ισραήλ είναι αμήχανο. Η ανατροπή του Μόρσι δεν το ενόχλησε -το αντίθετο ίσως- αλλά δεν μπορεί να περιμένει την ανοικτή συμμαχία της εποχής Μουμπάρακ. Και τώρα πια άλλωστε οι επιθέσεις των ισλαμιστών είναι στην γειτονιά του. Όμως, το μεγαλύτερο πρόβλημα του Ισραήλ είναι προφανώς η αποφασιστικότητα της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής να προσέγγιση το Ιράν για ευρύτερα συμφέροντα που έχουν να κάνουν με την κεντρική Ασία. Παρά την επιρροή του, το Ισραήλ δεν κατάφερε να επηρεάσει τις εξελίξεις. Η απομόνωση ήταν εμφανής με τον θάνατο του Σαρόν.

Στο Ισραήλ τιμήθηκε, ενώ σε όλη την γύρω περιοχή θεωρείται εγκληματίας πολέμου. Ακόμα χειρότερα το Ισραήλ νοιώθει να το αγγίζει πια η επίδραση ενός κινήματος οικονομικού μποϋκοτάζ ανάλογου της εκστρατείας ενάντια στο απαρτχαιντ – τώρα η έμφαση είναι στην καταπίεση των παλαιστινίων. Σε αυτό το πλαίσιο, οι αμερικανικές πιέσεις για κάποια λύση είναι έντονες – και ενοχλητικές. Η αψιμαχία για τη δήλωση του υπουργού άμυνας ότι Κέρρυ είναι «μεσσιανικός» ήταν ένα δείγμα της υπόγειας δυσφορίας. Αλλά το παλαιστινιακό είναι εκεί και ο απεγκλωβισμός του Ισραήλ από την απομόνωση περνά μέσα από την λύση του Μεσανατολικού. Ήδη η Δύση αποστασιοποιείται από την μονομερή στήριξη και η περιοχή είναι «εκτός έλεγχου».

Το Ισραήλ όπως και η Σαουδική Αραβία έχασαν ένα σταθερό κόσμο – και όσο και αν παρεμβαίνουν στην μεταβατική περίοδο, το μέλλον δεν θα είναι σαν το παρελθόν. Και το αντιλαμβάνονται αρκετοί πια στις αντίστοιχες πολιτικές ελίτ.

Η συζήτηση στο Ευρωκοινοβούλιο για το καθεστώς και την νομιμοποίηση της τρόικα

Συνεχίζεται η εξέταση της τρόικας και των εμπλοκομένων στις μνημονιακές διαδικασίες των τεσσάρων υπό μνημόνιο χωρών από την ευρω βουλή και συγκεκριμένα την επιτροπή οικονομικών και νομισματικών υποθέσεων. Στην υπόθεση της εξέτασης της τρόικας εμπλέκονται και συμβάλουν επίσεις οι επιτροπές νομισματικού ελέγχου, εργασίας και συνταγματικών υποθέσεων.

Η Ευρωβουλευτής (κεντρο-αριστερά) Elisa Ferreira από την Πορτογαλία ζήτησε να μάθει τους λόγους για τους οποίους υπήρξε επιμονή ώστε η Πορτογαλία και η Ελλάδα να προχωρήσουν σε ιδιωτικοποιήσεις ενώ σε μια τέτοια στιγμή της κρίσης δεν βρίσκοντα σε κατάσταση να διαχειριστούν κάτι τέτοιο. Ο Βέλγος πράσινος ευρωβουλευτής Philippe Lamberts πρόσθεσε ότι αν η τρόικα χρειάζεται τεχνική υποστήριξη από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, τότε το ΔΝΤ μπορεί να αγοράσει τις υπηρεσίες αυτών των δομών. Όμως, η Κομισιόν από μόνη της πρέπει να φέρει την πολιτική ευθύνει για ενέργειες που περλαμβάνονται στα σχέδια στήριξης [μνημόνια].

Ο Othmar Karas ο οποίος ηγείται της εξέτασης, επίμένει ότι χρειάζεται δημοκρατική νομιμοποίηση της τρόικας και ότι η ευρω-βουλή πρέπει να συναποφασίζει για κοινές ευρωπαϊκές αποφάσεις, αφού δεν θεωρεί αρκετό το επιχείρημα ότι οι εθνικές κυβερνήσεις [που λαμβάνουν αυτές τις αποφάσεις μέσω του Γιούρογκρουπ] νομιμοποιούνται χωρίς την ευρωβουλή, αφού κάτι τέτοιο θα σήμαινε ότι η Ευρώπη πηγαίνει πίσω δεκαετίες

Ήδη ευρωβουλευτές άρχισαν να συζητούν για τη δημιουργία μόνιμης δομής υπό την Κομισιόν.

Στις 13 Ιανουαρίου βρέθηκε ενώπιο της ευρωβουλής, ο Επίτροπος Όλι Ρεν . Στην ερώτηση αναφορικά με τις υπεραισιόδοξες εκτιμήσεις που αποδείχθηκε ότι ήταν πολύ μακρυά από την πραγματικότητα, ο Όλι Ρεν το απόδωσε στην έλλειψη πολιτικής βούλησης για να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις αλλά και στα «όρια των οικονικών και της οικονομετρίας». Ο κ. Ρεν εστίασε στις «δυσκολίες που αντιμετώπισε η τρόικα» και απέδωσε ευθύνες για τις περικοπές στις κυβερνήσεις των

υπό μνημόνιο χωρών. Ο κος. Ρεν υπεραμύνθυκε των διαπιστευτηρίων λογοδοσίας της τρόικα, με διαφορετικό τρόπο για την κάθε δομή που συμμετέχει. Οι ευρωβουλευτές δεν φάνηκαν να ικανοποιούνται από τις απαντήσεις του Όλι Ρεν.

Τον Όλι Ρεν, ακολούθησε την επόμενη μέρα, ο Jean-claude Trichet, πρώην πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ο οποίος αναγνώρισε ότι η αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους δεν είναι ένα μοντέλο για επανάληψη. Ανέφερε ότι η κατάσταση ήταν δραματική ιδιαίτερα όταν η Ισπανία και η Ιταλία βρέθηκαν σε επίθεση. Θεώρηση την καλύτερη διακυβέρνηση ως το κλειδί για το μέλλον και σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ Κομισιόν και εθνικής κυβέρνησης όσον αφορά μεταρρυθμίσεις το λόγο θα πρέπει να έχει η ευρωβουλή και το εθνικό κοινοβούλιο.

Ο Ισπανός ευρωβουλευτής **Alejandro Cercas (της ομάδας των σοσιαλδημοκρατών)**, **ο οποίος ετοιμάζει τη σχετική έκθεση,** κάλεσε τους πολίτες μέσα από το LinkedIn να καταθέσουν τις απόψεις και εμπειρίες τους. Όπως αναφέρει το πρόβλημα είναι η έλλειψη αξιοπιστίας της Ε.Ε. στα μάτια των ευρωπαίων πολιτών, κάτι το οποίο προσπαθεί η ευρωβουλή να ανατρέψει με δημόσιες ακροάσεις όπως αυτή της 9^{ης} **Ιανουαρίου που στόχος της είναι η επισήμανση των επιπτώσεων των πολιτικών της τρόικα στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων**
Η προκαταρκτική έκθεση της διερεύνησης αναμένεται να δημοσιοποιηθεί τις 16 Φεβρουαρίου και ήδη άρχισαν η διαρροές. Σύμφωνα με την αυστριακή εφημερίδα Wirtschaftsblatt, η έκθεση θα τονίσει την αναγκαιότητα εφαρμογής των προγραμμάτων στήριξης και θα αναγνωρίσει ότι οι τέσσερις υπό μνημόνιο χώρες υποφέρουν από μεγάλη ανεργία και μαζική μείωση των εισοδημάτων των νοικοκυριών. Επιπρόσθετα, η Wirtschaftsblatt αναφέρει ότι θα επιχειρηθεί η υπογράμμιση των εσωτερικών διαφορών στην τρόικα αφού το ΔΝΤ επιθυμεί να προβάλλει τις εσωτερικές πολιτικές υποτίμησης μέσω διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εστιάζει περισσότερο στην προώθηση της δημοσιονομικής εξυγίανσης.

Οι ευρωβουλευτές της επιτροπής εργασίας εστίασαν στην αποδυνάμωση των συλλογικών συμβάσεων, τα μεγάλα ποσοστά ανεργίας και την καταπάτηση θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων ως οι κύριες επιπτώσεις του μνημονίου στην Ελλάδα, Κύπρο, Πορτογαλία και Ιρλανδία, ιδιαίτερα αφού οι συγκεκριμένες πολιτικές δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα όσον αφορά στην οικονομική ανάπτυξη. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η διαπίστωση ότι ο χάρτης των κοινωνικών δικαιωμάτων του

Συμβουλίου της Ευρώπης έχει παραβιαστεί ενώ ο αριθμός των πολιτών που διατρέχουν το κίνδυνο φτωχοποίησης αυξήθηκε. Όπως επισημαίνει ο Raymond Torres, διευθυντής του Ινστιτούτου Σπουδών Εργασίας στον ILO χρειάζεται αλλαγή αντιλήψεων ώστε οι δημοσιονομικές προσαρμογές να ευνοούν τη δημιουργία θέσεων εργασίας και η νομισματική ένωση να συνοδεύεται από την κοινωνική πολιτική

Στην τελική, τα ερωτήματα που παραμένουν αναπάντητα είναι πως αναστρέφεται η μεγάλη ανεργία και η μείωση εισοδημάτων, πως αποτρέπονται οι εκποιήσεις κατοικιών με αποτέλεσμα την αύξηση του αριθμού των αστέγων και πως αποκαθίστανται οι επαχθείς επιπτώσεις στους λαούς. Μπορεί τόσο η προκαταρκτική έκθεση, όσο και η τελική της ευρωβουλής να είναι άμεσα συνυφασμένες με τις επερχόμενες ευρωεκλογές, αν όμως δεν περιλαμβάνουν μέτρα αποκατάστασης της παρούσας κατάστασης, η ευρωβουλή δεν αποκλείεται να εκπλαγεί από την προσέλευση (ή καλύτερα τη μη προσέλευση) των πολιτών στις κάλπες ως μια μορφή μομφής των λαών στην κατάσταση την οποία έχουν περιέλθει μέσα από τις πολιτικές λιτότητας και αντι-κοινωνικών πολιτικών.

Η Δημοκρατία στα χρόνια της χολέρας (Μνημονίων) και η ένταξη της Λετονίας στο ευρώ

Της Γιώτας Δημητρίου

ψ

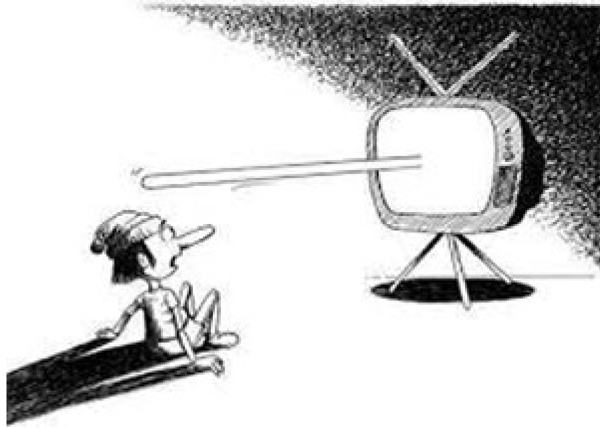
Τον Δεκέμβρη βρέθηκα στις Βρυξέλλες και έτσι αντίκρυσα κι εγώ το περίφημο πανό που στήθηκε στους δρόμους της «Πρωτεύουσας της Ευρώπης», το οποίο καλοσώριζε την ένταξη της Λετονίας στο ευρώ.
Τί σημαίνει η ένταξη της Λετονίας στο ευρώ θα δούμε λίγο πιο κάτω.
Προς το παρών, ας σταθούμε στη «λεπτομέρεια», ότι ένα σχεδόν 60% των Λετονών δεν ήθελαν την ένταξη της χώρας τους στο ευρώ. Κάτι βεβαίως που διόλου δεν επηρέασε την απόφαση, ούτε προβλήθηκε από τα ΜΜΕ.
Έχει άραγε κάποια σημασία το ότι το 60% των Λετονών τάχθηκε κατά της ένταξης στο ευρώ;
Μέγιστη σημασία, αν σκεφτεί κανείς ότι στις αποφάσεις που παίρνονται για το μέλλον των λαών (για το μέλλον μας) οι λαοί δεν έχουν καμία πλέον συμμετοχή. (Το λες και αποκεφάλιση της Δημοκρατίας).
Μέχρι και η γερμανική «Φράνκφουρτερ Αλγκεμάινε»,(η κατ' εξοχήν εφημερίδα του γερμανικού πολιτικού και επιχειρηματικού κατεστημένου) παραδέχθηκε ότι *«Οι τελευταίες δημοσκοπήσεις επιβεβαιώνουν ότι περισσότεροι από τους μισούς των δύο εκατομμυρίων Λετονών δεν θέλουν το ευρώ»*
Οι λαοί λοιπόν στην Ευρώπη είναι πλεον πιόνια μιας σκακιέρας που ονομάζεται ΕΕ. Τρόικα, Μνημόνια.
«Όσο πληθαίνουν εκείνοι που υποφέρουν τόσο πιο φυσικά φαίνονται τα δεινά τους» έγραφε ο Μπρέχτ. Και η έλλειψη Δημοκρατίας είναι ένα από τα πολλά δεινά της οικονομικής κρίσης, αλλά στα μάτια των απελπισμένων λαών μοιάζει, πλέον, με φυσικό φαινόμενο.
Όταν ένα 60% μιας χώρας φωνάζει όχι στην ένταξη στο ευρώ κι αυτό δεν εισακούεται από κανένα, η Δημοκρατία κλαίει γοερά. Αυτό, επίσης, επιβεβαιώνει ότι στα χρόνια της χολέρας (συγνώμη των μνημονίων) οι φωνές των λαών παιρνούν στο mute.
Η σάπια δημοκρατία του αστικού συστήματος είναι μια προέκταση του

καπιταλισμού. Όσο για την σχέση της ΕΕ με την Δημοκρατία, ξεκινά από το ότι οι πολυεθνικές αυξάνουν τα κέρδη τους την ίδια ώρα που οι άνεργοι αυξάνονται, οι μισθοί παγώνουν και μειώνονται και καταλήγει στο ότι η ΕΕ έχει εμπακεί σε όλα σχεδόν τα ιμπεριαλιστικά εγκλήματα του κόσμου σε συνεργασία πάντα με το ΝΑΤΟ, από την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας μέχρι Ιρακ και Αφγανιστάν.
Βλέπωντας λοιπόν το στημένο πανό στις Βρυξέλλες, το οποίο καλοσώριζε την ένταξη της Λετονίας στο ευρώ, μια σκέψη γυρόφερνε στο νου μου: Η δημοκρατία στα χρόνια της χολέρας (μνημονίων).
Ποιά δημοκρατία; Της ΕΕ; Η ΕΕ δεν έχει σχέση με τη Δημοκρατία κι όσο πιο καλά το εμπεδώσουμε τόσο γρηγορότερα θα αντιληφθούμε την πραγματικότητα της σημερινής κατάστασης στην Ευρώπη.
Ο ίδιος ο Μ. Σουλτς ανακοίνωσε την Τετάρτη ότι «η λιτότητα δεν λειτουργεί και εξυπηρετεί μόνο το διεθνές κεφάλαιο».
Οι λαοί μπήκαν σε δεύτερη μοίρα και οι χώρες έγιναν μαριονέτες στα χέρια των πραιτωριανών των μνημονιων. Και η Δημοκρατία; Άφαντη.
Όσο για την ένταξη της Λετονίας στο ευρώ, να πούμε ότι η χώρα επί σοσιαλιστικής εξουσίας στην ενιαία ΕΣΣΔ είχε γνωρίσει καλύτερες μέρες, ενώ σήμερα 40% του κόσμου της ζει κάτω και στα όρια της φτώχειας.
Η χώρα μπήκε στην ΕΕ το 2004. Το 2007 η ανεργία ήταν 5,6% ενώ το 2009 αυξήθηκε κατακόρυφα στο 22,8%. Ακολούθησαν τα γνωστά «τροπάρια» της ΕΕ (αύξηση φόρων και μείωση δημοσίων δαπανών με περικοπές μισθών στο Δημόσιο μέχρι και 60%). Έκλεισαν δεκάδες σχολεία και νοσοκομεία κυρίως στις επαρχίες. Και βεβαίως όπως και στις περισσότερες χώρες έτσι και στη Λετονία ένα σημαντικό ποσοστών (13%) αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την χώρα για να ζητήσει ένα καλύτερο αύριο εκτός συνόρων. Οι κάτοικοι της Λετονίας δεν ξεχνούν, βέβαια, ότι όταν το ευρώ «εισέβαλε» στη γειτονική χώρα, την Εσθονία, πριν από τρία χρόνια, οι τιμές πήραν την ανηφόρα. Να αναφέρουμε ότι για τους Λετονούς το ευρώ είναι το έβδομο νόμισμα που καλούνται να δεχθούν ως καινούριο για την χώρα, αφού κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα η Λετονία άλλαξε έξι φορές νόμισμα.

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Μια διαφήμιση και μια επιστολή εργαζόμενου: Υπάρχουν εργατικά δικαιώματα την εποχή των αστικών φαντασιώσεων ελεημοσύνης;

Ο κ. Σιακόλας προσλαμβάνει «πτυχιούχους» αλλά δεν μιλά για τις συνθήκες εργασίας στις επιχειρήσεις του

Ο κ. Σιακόλας δεν ανήκει στην πτέρυγα του αρπακτικού κεφαλαίου, η οποία ήθελε τα γρήγορα κέρδη και πόνταρε είτε στο χρηματιστήριο, είτε στις τράπεζες. Όταν ξέσπασε η αντοχή ταξική αντιπαράθεση το 2011-12 ήταν από τους αστούς που παραδέχονταν ότι το κεφάλαιο πρέπει να πληρώνει φόρους. Και οι επενδύσεις του ήταν «παραγωγικές», παρά κερδοσκοπικές. Όμως, δεν πάει να είναι ένας από τους μεγαλοπαράγοντες, οι οποίοι ευνοήθηκαν από την Τράπεζα Κύπρου, και ανήκε επίσης σε αυτούς οι οποίοι, όπως φάνηκε σε πρόσφατα δημοσιεύματα, είχαν φτιάξει ένα κύκλωμα τέως δημόσιων υπαλλήλων για να ευκολύνονται στις επιχειρήσεις τους όταν ήθελαν κρατική έγκριση.

Στις νέες συνθήκες του 2013, όμως, ο κ. Σιακόλας αποφάσισε φαίνεται ότι θα ακολουθήσει μια σκληρή ταξική γραμμή. Έτσι επιδίωξε, και φυσικά η κυβέρνηση του παραχώρησε, ένα χαλαρό τουριστικό ωράριο καταστημάτων, το οποίο αν συνεχιστεί θα διαλύσει τους μικρομεσαιους και θα ευνοήσει τις μεγάλες επιχειρήσεις. Δεν μπορεί να μην το ξέρει αυτό. Αλλά ντύνει τη ρητορική του με υποσχέσεις για μείωση της ανεργίας. Η μείωση της ανεργίας, ωστόσο, μπορεί να γίνει με διάφορους τρόπους – η ανεργία λ.χ. μπορεί να γίνει το κλασικό παράδειγμα για εκβιασμό των εργαζόμενων να αποδεχθούν συνθήκες εργασίας οι οποίες, ελπίζει το κεφάλαιο τουλάχιστον, θα οδηγήσουν σε αλλαγή ισορροπιών. Μπορεί να είναι και ένας ταξικός εκβιασμός η ανεργία.

Οι δυο πιο κάτω αναφορες είναι χαρακτηριστικές. Στο μια περίπτωση ο κ. Σιακόλας ανακοινώνει τη πρόσληψη πτυχιούχων. Σταγόνα στο ωκεανό βέβαια, αλλά ακόμα και

αυτή η δήλωση εμπεριέχει ένα είδος έπαρσης ως "προσφορά". Και όμως οι εργαζόμενοι δεν θα αμοίβονται για να κάθονται. Θα παράγουν κέρδος για τον κ. Σιακόλα. Η επόμενη αναφορα είναι από μια επιστολή από ένα εργαζόμενο σε κατάστημα του Σιακόλα – αναφέρεται στην περίοδο των διακοπών. Η επιστολή στάλθηκε στην Δ.Α. και δημοσιεύεται για ευνόητους λόγους ανώνυμα. Αν οι επιχειρήσεις του κ. Σιακολα μπορούν να σχολιάσουν τις εργασιακές συνθήκες στους χώρους τους, θα το δημοσιεύσουμε επισης.

Η διαφήμιση ελεημοσύνης

http://inews.com.cy/index.php?option=com_k2&view=item&id=18069

Ο Όμιλος Σιακόλα προσέλαβε 23 νέους πτυχιούχους..

Μια οργισμένη επιστολή

«…που μπορεί κάποιος να αποταθεί στην αδικία που βιώνουν όλοι οι υπάλληλοι στα…. του καρχαρία του κεφαλαίου Σιακολα? Κάθε μέρα κατά τις γιορτές ενώ μας έλεγαν ότι κλείνουμε 19:00 βγάζαμε το πρόγραμμα σύμφωνα με αυτό το ωράριο. Οι 19:00 έφταναν και ανακοινώσεις για κλείσιμο δεν γίνονταν. Έκλειναν την μπροστινή πόρτα που βλέπει προς παράλια και άφηναν ορθάνοιχτες τις πόρτες που συγκοινωνούν με το parking με αποτέλεσμα να εργαζόμαστε όλοι ως τις 20:00. Η επιπλέον ώρα αυτή είναι η happy hour του Σιακόλα αφού δεν την πληρώνεται ΚΑΝΕΝΑς εργαζομενος.Μάθαμε ότι θα ανοίξουμε την 2 του Γενάρη μετά από νόμο που τέθηκε προς ψήφιση το απόγευμα της παραμονής...Ζούμε την αδικία στο πετσί μας καθημερινά. Το τελευταίο ήταν όταν ρωτήσαμε για την μέρα των φώτων. Η απάντηση που λάβαμε είναι θα το μάθετε Κυριακή απόγευμα....ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ?»

ΚΙΝΗΜΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΚΠΟΙΗΣΕΙΣ: Διακόπτοντας το Μονόλογο της Εξουσίας – και των απολογητών των τραπεζών

Καθώς οι τράπεζες οργανώνουν την συλλογή των δανείων τους, ο κίνδυνος εκποιήσεων της πρώτης αποικίας πλανιέται σαν η πιο άμεση απειλή για την κυπριακή καθημερινότητα. Είναι μια κλασική κυκλική κρίση – πρώτα οι τράπεζες δημιουργούν τις φούσκες με τις χρηματοδοτήσεις, μετά όταν σκάζουν οι φούσκες οδηγούν την οικονομία σε ύφεση, άρα σε μαζική ανεργία, η οποία επιδεινώνει την κατάσταση των δανειοληπτών, και μετά οι τράπεζες μπροστά στην διεύρυνση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, αρχίζουν να πιέζουν για εκποιήσεις. Οι πρόσφατες δηλώσεις του διορισμένου επικεφαλής του συνεργατισμού, λ.χ., ήταν χαρακτηριστικές – αφού ξεκίνησε με το απαξιωτικο στιλ ότι επικρατούσε η «κουμπαροκρατια» στο συνεργατισμό, μετά παραδέχθηκε ότι ο συνεργατισμός δεν είχε ανοίγματα σε μεγάλο-οφειλέτες, εκτός από το κράτος -με την μορφή των ομολόγων- και τους δήμους – δηλαδή στήριζε το κυπριακό δημόσιο. Οπότε όταν οι τραπεζίτες προσπαθούν να μεταφέρουν τις δικές τους πρακτικές στην καθημερινότητα των μικροδανειοληπτων που δανείστηκαν για να κτίσουν ένα σπίτι η για να σπουδάσουν, ουσιαστικά υιοθετούν μια ρητορική που δεν εφάρμοζαν για χρόνια στους μεγάλο-οφειλέτες που χρωστούν δις. Οι ρητορικές που στοχεύουν τους μικρό-ιδιοκτήτες είναι μια μορφή προετοιμασίας επιθέσεων με την μορφή της δήθεν εξειδικευμένης «τραπεζιτικής γνώσης» για να εξασφαλίσουν την σιωπή των εν δυνάμει θυμάτων τους. Και είναι σημαντικό να ετοιμαστεί η αντίσταση και πρακτικά και ρητορικά στο επίπεδο του δημόσιου λόγου. Όπως η αντίσταση στο κούρεμα των μικροκαταθέσεων τον Μάρτιο του 2013 ήταν η πρώτη αντί-μνημονική νίκη των κύπριων πολιτών, έτσι και η προετοιμασία των μορφών και ρητορικών αντίστασης είναι μέρος των κινημάτων του μέλλοντος. Σε αυτό το πλαίσιο, αναδημοσιεύουμε δύο τεκμήρια. Το ένα αφορά την αντιπαράθεση της κ. Καφετζή, από το κίνημα κατά των εκποιήσεων με τον κ. Προδρόμου και το άλλο ένα κείμενο του βουλευτή της ΕΔΕΚ Ν. Νικολαΐδη.

Στην περίπτωση της κ. Καφετζή ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα η διακοπή της ροής του μονολόγου της εξουσίας. Το ότι ο εκπρόσωπος του ΔΗΣΥ αρέσκεται να μιλά μόνος του είναι γεγονός – ο μονόλογος που εξασφαλίζουν τα ΜΜΕ στους εκπρόσωπους μερικών απόψεων του είναι σαφώς βολική. Οπότε, όταν προσπάθησε να μεταφέρει αυτό το κλίμα στην συνάντηση με την αντιπροσωπεία, βρέθηκε απέναντι σε μια οργή που βραχυκύκλωσε τον μονόλογο του. Δεν την ξέρουμε την κ. Καφετζή, αλλά η διακοπή του μονόλογου της εξουσίας εκ μέρους της, ήταν μια πράξη αντίστασης και καταγράφεται.

http://pena-cy.blogspot.com/2014/01/blog-post_5315.html
"Ποιος είσαι τέλος πάντων κύριε τάδε;;"

Σύμφωνα με έγκυρες και απόλυτα διασταυρωμένες πληροφορίες μας, Κύπρια ονόματι Αλεξία Καφετζή εκ Λευκωσίας, τα έχωσε κανονικά και με το νόμο στον βουλευτή του ΔΗΣΥ Πρόδρομο Προδρόμου!! Σύμφωνα με τις ίδιες πηγές μας, η Αλεξία Καφετζή μαζί με άλλα τρία άτομα της αντιπροσωπείας από το Κίνημα Ενάντια στις Εκποιήσεις Περιουσιών, είχε προγραμματισμένη συνάντηση στο γραφείο του Αν. Προέδρου του ΔΗΣΥ Λευτέρη Χριστοφόρου στην Πινδάρου….. Ο κ. Χριστοφόρου έμεινε για δέκα λεπτά την ώρα της συνάντησης και μετά απ' ότι φαίνεται έριξε την μπάλα στον Προδρόμου…… Σύμφωνα με τις ίδιες πηγές μας λοιπόν, ο κύριος Προδρόμου ήταν απίστευτος! Μάλλον νόμιζε ότι ήταν σε τηλεοπτική εκπομπή και έδινε ρεσιτάλ στους χειροκροτητές του! Δεν υπήρξε κανένας απολύτως διάλογος, γιατί πολύ απλά ο άνθρωπος μονολογούσε, δεν σταματούσε με τίποτα να μιλά και να προσπαθεί να επιβάλει με ειρωνικό και ερειστικό τρόπο τις θέσεις και μόνο του κόμματος του, απαξιώνοντας πλήρως τον απλό Κύπριο πολίτη! Και για του λόγου το αληθές, ο βουλευτής δεν άφησε ούτε και ένα λεπτό τους αδικημένους από όλες τις απόψεις Κύπριους πολίτες, να αρθρώσουν λέξη!!

Τότε, το χέρι της κυρίας Καφετζή, έγινε κατακόκκινο όταν το χτύπησε με όλη της τη δύναμη σ' εκείνο το στρογγυλό τραπέζι στο οποίο κάθισαν για να κάνουν "διάλογο"!! …..Η αντιπρόσωπος του κινήματος δεν μιλούσε, ούτε ύψωσε τον τόνο της, αλλά.. αλά κυπριακά "παούριζε"!! Πρέπει οι φωνές της να έφτασαν μέχρι την Ακρόπολη!! Ο Προδρόμου επιχείρησε δειλά δειλά να την διακόψει, αλλά τόσο έξαλλη έγινε η Κύπρια πολίτης, που δεν του άφηνε κανένα απολύτως περιθώριο!
"Άκου να δεις Κύριε τάδε, τόση ώρα που μιλούσες εγώ σε σεβάστηκα. Τώρα μιλώ ΕΓΩ και οφείλεις και ΕΣΥ να με σεβαστείς! Αρκετά ανέχτηκα την εριστική και ειρωνική σου συμπεριφορά απέναντι στον κάθε φτωχό, άνεργο, πολύτεκνο, συνταξιούχο

Κυπραίο! Μα ποιος νομίζεις ότι είσαι τελικά; Νομίζεις είσαι σε τηλεοπτική εκπομπή τζιαι κάμνεις show; Το γεγονός ότι είσαι βουλευτής ΔΕΝ σου δίνει το δικαίωμα να μην με σέβεσαι! Ακούεις; Έτσι συμπεριφέρεσαι γενικά στη ζωή σου; Έλεος! Λοιπόν άκου πολλά προσεχτικά τι θα σου πω τζιαι μιλώ ΕΓΩ τωρά..." Στη συνέχεια και επί 3-4 λεπτά η πολίτης του άσκησε εντονότατη κριτική για τη συμπεριφορά του και για τις καπιταλιστικές του θέσεις, και εμμέσως πλην σαφώς, του τόνισε με στόμφο ότι δεν ενδιαφέρει κανέναν φτωχό Κύπριο το θέμα των Τραπεζών που τα έκαναν μούσκεμα, αλλά το πως θα σωθούν οι περιουσίες τους! ..Μάλλον, έπρεπε να είσαστε σε μια γωνιά να βλέπατε την έκπληξη και την αμηχανία των υπόλοιπων 5 ατόμων που ήταν στην συνάντηση.. Απολογισμός της όλης συνάντησης; Μα ένα τηλεφώνημα από το γραφείο του Αβέρωφ, για απολογία!!...»

Όχι στις εκποιήσεις πρώτης κατοικίας

Το Μνημόνιο περιέχει πολλές σκληρές και χωρίς κοινωνική ευαισθησία πρόνοιες, αλλά η απαίτηση της Τρόικας για εκποιήσεις πρώτης κατοικίας είναι εντελώς απαράδεκτη και αγγίζει τα όρια του παραλογισμού. Με βάση το επικαιροποιημένο Μνημόνιο, η Κυβέρνηση υποχρεούται μέχρι το Φεβρουάριο του 2014 να προωθήσει όλες τις νομοθετικές ρυθμίσεις για εκποίηση περιουσιών, συμπεριλαμβανομένων και μόνιμων κατοικιών, η εκποίηση των οποίων θα γίνει μέσα σε διάστημα 2,5 χρόνων από το τέλος του 2014. Η ΕΔΕΚ, από τον Οκτώβριο του 2012, κατάθεσε σειρά προτάσεων για προστασία των δανειοληπτών, μεταξύ των οποίων και πρόταση νόμου για προστασία της πρώτης κατοικίας από εκποίηση, εξαιτίας μη εξυπηρετούμενου δανείου. Αυτή η πρόταση νόμου άρχισε να συζητείται στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής μόλις μετά από ένα σχεδόν χρόνο και αφού οι αντιδράσεις και οι πιέσεις των πολιτών είχαν κορυφωθεί. Και ενώ η συζήτηση στη Βουλή βρισκόταν σε εξέλιξη, η Τρόικα ζήτησε, και η Κυβέρνηση συμφώνησε, να προστεθεί ρήτρα στο επικαιροποιημένο μνημόνιο του Νοεμβρίου, που να απαγορεύει την οποιαδήποτε νομοθετική παρεμπόδιση της εκποίησης της πρώτης κατοικίας!

Του Νίκου Νικολαΐδη*

Αυτή η εξέλιξη αποτελεί προσβολή και πρόκληση προς τη Βουλή, και προς το Σύνταγμα και τους θεσμούς της χώρας μας. Αποτελεί πραγματική απειλή προς χιλιάδες συμπολίτες μας, οικογενειάρχες, νέους κα ηλικιωμένους, οι οποίοι αδυνατούν να ανταποκριθούν σε δάνεια στα οποία έβαλαν υποθήκη την πρώτη κατοικία τους. Αδυνατούν λόγω της οικονομικής κρίσης για την οποία άλλοι ευθύνονται. Αδυνατούν γιατί είναι άνεργοι ή γιατί το εισόδημα τους μειώθηκε δραματικά.

Αυτή η εξέλιξη φέρνει την Κυβέρνηση και τη Βουλή προ τεράστιων ευθυνών απέναντι στους πολίτες. Το ερώτημα στο οποίο πρέπει να απαντήσουν είναι απλό και σαφές: Θα επιτρέψουν να οδηγηθούν χιλιάδες οικογένειες στους δρόμους επειδή το ζήτησε η Τρόικα; Θα αφήσουν να συντελεστεί μια απαράδεκτη αδικία που όλοι αναγνωρίζουν ότι θα οδηγήσει σε μια επικίνδυνη κοινωνική έκρηξη επειδή είναι όρος του μνημονίου; Ή θα κάνουν αυτό που απλά τους επιβάλλει το συνταγματικό, το πολιτικό και το ηθικό τους καθήκον: να προστατεύσουν τους πολίτες τους. Η Βουλή οφείλει να ρυθμίσει νομοθετικά το θέμα, άμεσα και χωρίς περιστροφές. Και η Κυβέρνηση οφείλει να κάνει αυτό που δεν έκαμε αποτελεσματικά μέχρι σήμερα: να διαπραγματευτεί με την Τρόικα. Να διεκδικήσει και να απαιτήσει να μην επιβληθούν μέτρα τα οποία θα είναι καταστροφικά για την κυπριακή κοινωνία.

Αυτή την ώρα οι πολίτες νιώθουν να απειλείται η οικογενειακή τους στέγη από μια παράλογη πρόνοια του Μνημονίου και ζητούν καθαρές κουβέντες από την Κυβέρνηση και τη Βουλή. Αν Κυβέρνηση και Βουλή δεν προστατεύσουν τους πολίτες, τότε δεν θα έχουν καμιά χρησιμότητα στους πολίτες. Και κανένα λόγο να συνεχίσουν να υπάρχουν ως εκτελεστική και ως νομοθετική εξουσία.

**Ο Νίκος Νικολαΐδης, είναι βουλευτής ΚΣ ΕΔΕΚ.*

Σποντες

- **Το ότι όλο και περισσότεροι συνειδητοποιούν ότι ο Ιωνάς πρέπει να παραιτηθεί είναι θετικό**. Η παραίτηση θα ήταν απόδειξη ότι δεν έχουμε ένα πελατειακό κράτος, όπου εφαρμόζονται δυο μέτρα και δυο σταθμά. Εφόσον ο κ. Νικολάου επέμενε στην παραίτηση του κ. Χρυσοστομίδη, τότε αν δεν υπάρχουν διαφορετικά κριτήρια για τον ίδιο από ότι για τους υπόλοιπους πολίτες οφείλει να παραιτηθεί.

- **Κλειδώθηκε στο ψυγείο του προεδρικού, λέει, ο Βίκτωρας Παπαδόπουλος.** Πρώτα χάνει τις συγκλίσεις γιατί δεν ήταν σημαντικό έγγραφο για τις συνομιλίες και το κυπριακό, μετά κλειδώνεται στο ψυγείο, συνήθως κομπάζει και δεν πείθει. Το επόμενο που μένει ν΄ακούσουμε είναι ότι σκόνταψε κι΄έπεσε στο πιατάκι με τα σουβλάκια του Λήο.

- **Ο Θουκύς στον Πολίτη της Κυριακής εξελίσσεται σε μια από τις πιο ενδιαφέρουσες στήλες του παρασκηνίου. Η νέα είδηση για τα έργα και τις ημέρες μερικών στο ΔΣ της Κεντρικής, είναι χαρακτηριστική – και εκφράζει ένα πλέγμα σχέσεων που έχει να κάνει και με το πώς κατασκευάζονται θεάματα.** Το νέο μαργαριτάρι, λοιπόν, των παιδιών που παίρνουν 30,000 στο ΔΣ της Κεντρικής για να «εξυπηρετούν». Κατηγόρησαν την γραμματέα του διοικητή ότι πήγε στο Λονδίνο. Δεν είχε και «Αλήθεια» του

υπουργού εσωτερικών κάτι σχετικό; Τελικά δεν ήταν. Οπότε..; Ιδού το δημοσίευμα: « *Πρόσφατα μέλος του δ.σ. έθεσε ζήτημα για την ιδιαιτέρα του διοικητή υποστηρίζοντας ότι μετέβει στο Λονδίνο με έξοδα της Κεντρικής. Ο διοικητής δέχτηκε να διεξαχθεί έρευνα η οποία ενώπιον του δ.σ. της Κεντρικής κατέδειξε ότι: Η ιδιαίτερα του διοικητή είχε να πάει υπηρεσιακό ταξίδι από την εποχή του Αυξέντη Αυξεντίου [2001] ενώ η μετάβαση της στο Λονδίνο έγινε με προσωπικά της έξοδα και στο πλαίσιο κανονικής άδειας που δικαιούται. Και μόνο από αυτό, για να μην αναφερθώ σε άλλες γελοιότητες, φαίνεται ποια είναι η δουλειά κάποιων μελών του δ.σ. της Κεντρικής, τα οποία αμείβονται με 30, 000 ετησίως για να συνεδριάζουν μια φορά τον μήνα».* Να παρατηρήσουμε επίσης ότι αυτή η αστρονομική αύξηση δόθηκε ενώ γίνονται περικοπές σε φάρμακα, σε συντάξεις κλπ. Είναι και θέμα κατασκευής θεαμάτων αλλα είναι και ευρύτερο θέμα.

- **Για το θέμα των φυλακών ακούσαμε τα πάντα**. Και όσα περιμέναμε και όσα δεν περιμέναμε. Κανένας απολύτως δεν έθεσε θέμα τροποποίησης νομοθεσιών, ώστε μικροοφειλέτες να μην φυλακίζονται για 500 και χίλια ευρώ ως μέτρο αποσυμφόρυσης των φυλακών. Φυσικά, κάτι τέτοιο θα απέτρεπε την «αναγκαιότητα» για νέες φυλακές που όπως παραδέχθηκε ο κος. Βότσης σε τηλεοπτική εκπομπή, θα είναι αναγκαίο όπως παν τα πράγματα – φυσικά, πολλοί χρωστούν μικροποσά με προοπτική να φυλακιστούν, εκατομμύρια όμως; Λίγοι, κι΄αυτοί είναι «κύριοι». Σε λίγο, οι νέες φυλακές θα προβληθούν και ως αναπτυξιακό έργο.

- **Όταν προκαλείται ο θάνατος ανθρώπου κατά τη διάρκεια τροχαίου ατυχήματος ο δράστης είθισται να συλλαμβάνεται και να δικάζεται. Συμβαίνει το ίδιο και στις περιπτώσεις που ο δράστης είναι παιδί πολιτικού;** Πληροφορίες μας λένε ότι μια τέτοια υπόθεση πάει να κλείσει με συνοπτικές διαδικασίες.

- Θύμωσε ο Ντάουνερ με προσβλητικά σχόλια του κ. Αναστασιάδη στην τηλεόραση του Αντένα, όπως αναφέρεται τόσο στη Χαβαντίς όσο και στη Cyprus Mail (http://cyprus-mail.com/2014/01/15/downer-postponement-a-

snub-to-anastasiades/). Άρχισαν τα όργανα να παίζουν, προφανώς. Κατά τ' άλλα, μια ακόμα αποτυχία, σημαίνει διχοτόμηση.

- **Αλήθεια η συμφωνία για τις βρεττανικές βάσεις θα δοθεί στη δημοσιότητα;** Για να πανηγυρίζουμε, περιχαρείς, όλοι μαζί. Πάντως στο Φιλελεύθερο υπήρχε διχασμός. Ο μεν Πιν είδε το θέμα με καχυποψία – αφού ουσιαστικά οι άγγλοι απλώς δίνουν άδεια οικοδομής, δεν παραχωρούν τίποτα. Οπότε το κωδικοποίησε σαν βήμα προς την μετατροπή των περιοχών των βάσεων σε Γιβραλτάρ. Ο Α. Μιχαηλίδης το είδε πιο θετικά – στο στυλ όταν προσπαθείς τα καταφέρνεις. Και θυμήθηκε και την περίοδο της επίθεσης εναντίον της Λιβύης. Ήταν εναντίον της εισβολής; Δεν φαινόταν στην εφημερίδα πάντως. Και ο Πογιατζής στην τελευταία σελίδα την παρουσιάζει ως αλλαγή εικόνας του τόπου.

- **Είναι μια καλή συμφωνία ανάπτυξης γης**. Στο ευρύτερο κλίμα, είναι ανάλογη της συμφωνίας Χριστόφια-Μπράουν. Από εκεί και πέρα αν εκφράζει την τάση της κυβέρνησης να παίζει ανοικτά διεθνώς, όπως η προηγούμενη, καλώς. Συζήτηση με τότε Ρώσους για αεροπορικές διευκολύνσεις και με τους Βρετανούς για..κάτι θα θέλουν και αυτοί δεν είναι;..:)..

- **Μια καλή σκέψη είναι να συνειδητοποιήσει εκείνο το μέρος της πολιτικής ελίτ που ειναι ακόμα κολλημένο στο «την Δύση θέλωμεν και ας τρώμε πέτρες» -την χερσόνησο των Βαλκανίων, τί να την κανείς πια;- ότι υπαρχουν και εσωτερικοί διαχωρισμοί στην Δύση.** Όσοι έχουν φυσικό αέριο λ.χ ή θέλουν να έχουν τραπεζιτικό τομέα, σκέφτονται διπλά και τριπλά πριν παραχωρήσουν τον έλεγχο του νομίσματος τους σε άλλους. Η στήλη επιμένει στην εισήγηση για αυτόνομο νόμισμα – ένα κυπριακό νόμισμα ρυθμισμένο με ένα καλάθι, που θα περιλαμβάνει το ρούβλι και τη στερλίνα θα είναι μια πολύ καλή λύση για μια Κύπρο παραγωγό φυσικού αερίου. Θα αρέσει και στους απορριπτικούς, αλλά ίσως και στον Ερτογάν. You never know. Win win που λένε και οι αμερικανοί.

- **Ο Πούτιν απλώνει την γοητεία της στρατηγικής του, εν τω μεταξύ – συμφωνία και με την Ουγγαρία**. Η Ουγγαρία ήταν η πιο ξεροκέφαλα αυτόνομη σοσιαλιστική χώρα από τον μπλοκ του σύμφωνου της Βαρσοβίας. Τώρα, ένας δεξιός Ούγγρος πρωθυπουργός αναζητεί στη Μόσχα την ισορροπία, για μπορέσει η Ουγγαρία να είναι αυτόνομη από τις Βρυξέλλες. Κάποτε λοιπόν θα κατανοήσουν και οι κολλημένοι με «τις πέτρες της Δύσης» το νόημα της γεωπολιτικής συνείδησης.

- **Ο Ξανθούλης του Φιλελευθέρου παρουσίασε την εκδοχή της ΕΚΤ για να αναφερθεί και πάλι στον ΕΛΑ -αυτός ο όρος κατάντησε σημείο κατατεθέν όσων δεν καταλαβαίνουν αλλά θέλουν να το παίξουν κάπως- και μας είπε και το αμίμητο ότι τον πληρώνουν οι φορολογούμενοι. Νισάφι πια. Πως τον πληρώνουν κ. Ξανθούλη; Όταν τα κλισέ έκλεισαν ραντεβού, βρέθηκαν στις Βρυξέλλες;** Ο ΕΛΑ ήταν δάνειο της Λαϊκής που πέρασε μαζί με τα ιδιοκτησιακά της Λαϊκής στην Τράπεζα Κύπρου. Αν κάποιος ανησυχεί για τον ΕΛΑ, τότε θα έπρεπε να ανησυχεί την άνοιξη του 2012 όταν μας ζητούσε η Λαϊκή στήριξη. Και τότε ο κ. Ξανθούλης για να μην ξεχνιόμαστε, όπως και διάφοροι άλλοι, έγραφε από Βρυξέλλες να πάρουμε μέτρα λιτότητας για να στηρίξουμε τις τράπεζες. Τότε, δεν καταλάβαινε ότι θα πληρώναμε για τις τράπεζες; Και ούτε μετά κατάλαβε ότι αν κατάρρεε η Λαϊκή θα έπρεπε να πληρώσουμε τις ασφαλισμένες καταθέσεις; Και τελικά, το ξανάπαμε – όσοι αγχώνονται για τον ΕΛΑ πρέπει να απαντήσουν δυο απλώς ερωτήματα: Τί στάση τήρησαν όταν ο νυν πρόεδρος έστελλε την επιστολή στον τότε πρόεδρο τον Νοέμβριο του 2012 για να υπογραφεί αμέσως το μνημόνιο -και να γίνουν δηλαδή υποχωρήσεις- για να μην διακοπεί ο ΕΛΑ της Λαϊκής; Και τότε 9 δις ήταν ο ΕΛΑ. Αν δεν το ήξεραν γιατί δεν ρώτησαν, αφού ήταν δημόσια η επιστολή; Και το Μάρτιο υπουργός οικονομικών ήταν ο κ. Σαρρής επί θητείας του οποίου ξεκίνησε η αλματώδης πορεία του ΕΛΑ και έφτασε τα 9 δις. Άρα είναι αστείο να λένε μερικοί ότι δεν ήξεραν.

- **Για να ξέρετε σε ποιούς να εμπιστεύεστε τα μυστικά σας:** Ένας βασικός όρος για την πώληση της χρονοθυρίδας των Κυπριακών Αερογραμμών στο Χήθροου ήταν να μη γίνει καμιά δημοσιοποίηση του θέματος. Αμέσως

κυβερνητικοί αξιωματούχοι παρέλαυναν αναφέροντας αυτό το βασικό όρο. Διαφάνεια τώρα δεν είπαμε;

- Προς **πώληση: Αρχή Λιμένων, προς ενοικίαση: Παλιό Λιμάνι Λεμεσού**

- **ΙΩΝΑ, τί έκαμες τις εκτιμήσεις που σου έδωκε η Επιτροπή κατά των Βασανιστηρίων του Συμβουλίου της Ευρώπης το περασμένο Φθινόπωρο ?** "Πληροφορίες του «Φ» αναφέρουν ότι η πρωτοφανής κατάσταση που επικρατεί στις Κεντρικές Φυλακές Κύπρου, οι αυτοκτονίες και οι βιασμοί που καταγράφηκαν, καθώς και οι απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης των κρατουμένων, θα καταγραφούν στην έκθεση που ετοιμάζει η Επιτροπή κατά των Βασανιστηρίων του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η Επιτροπή είχε επισκεφθεί την Κύπρο το περασμένο φθινόπωρο και παρέδωσε τις προκαταρκτικές της εκτιμήσεις στις αρμόδιες κυπριακές Αρχές και στον υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως προκειμένου να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους."

- **Ίνταλως το ελάλεν τζήνος ο χαριτωμένος ο δικηγόρος της Τράπεζας Κύπρου το 2011.. «όφειλεν να ξέρει» κλπ..Οπως λ.χ. ο ίδιος «όφειλε να ξέρει για την τράπεζα του»..** Τέλος πάντων το θέμα δεν είναι τί όφειλε να ξέρει ο κ. Ιωνάς, αλλά τί ήξερε όντως..

- **Α ναι είχαμε και Δρομολαξιά. Θα γίνει κωμωδία στο τέλος αυτή η ιστορία. Μάλιστα τώρα ενοποιήθηκαν λέει τα κατηγορητηρια και αν το βρείτε ποιός δεν είναι κατηγορούμενος; ..ο Λίλλης…Τι σύμπτωση.** Θα κατηγορηθεί μαζί με τους αστυνομικούς για μικροπαραβασεις; Πως το είχε γράψει ο Φιλελεύθερος τότε πρωτοσέλιδα; Θα πάρει «εύνοια»; Κάμετε μια ληστεία, η οποιοδήποτε άλλο αδίκημα, και μετά πείτε ότι δώσατε λεφτά σε διάφορους – θα σας απαλλάξουν φτάνει να πείτε ότι τα δώσατε σε εκείνους που θα σας υποδείξει είτε ο υπουργός εσωτερικών, είτε ο βοηθός γενικός εισαγγελέας.

- **Εκείνος ο καημένος ο Χατζηβασίλης του Φιλελεύθερου, κατάντησε αξιολύπητος. Κάθε βδομάδα σχεδόν, από τον περασμένο Νοέμβριο, ανακοίνωνε ότι θα απαγγελθεί το κατηγορητήριο** στον Κιττή, τον Αλέκου, τον Ζαννέτο κλπ. Και πάλι η διάψευση, και πάλι από την αρχή. Εντάξει πρέπει να κάνει και ο δημοσιογράφος τη δουλειά του και άρα εξαρτάται από τις πηγές/διαρροές. Αλλά υπάρχει και μια διαφορά ανάμεσα στις πληροφορίες και την χρησιμοποίηση για την προβολή της εικόνας κάποιου. Και δυστυχώς για ό,ποιον βλέπει, η εικόνα θύμιζε εύκολα προσπάθεια για κατασκευή κλίματος. Επειδή ήταν φανερό -και ομολογήθηκε στο τέλος από την αναφορά ότι του θέματος επιλήφθηκε ο βοηθός γ. ει.- ότι τις διαρροές τις έκανε ο κ. Ρικκος, να υποθέσουμε ότι η δίμηνη καθυστέρηση είχε να κάμει με τους ενδοιασμούς του αλλού μεγάλου παράγοντα στην εισαγγελία; Το ευχόμαστε για την υστεροφημία του κ. Κληρίδη. Διότι όποιος πει μετά από αυτήν την κωμωδία απαλλαγής ουσιαστικά -διότι η κατηγορία για τον Λίλλη είναι συγκριτικά «εύνοια»- των δυο ατόμων που ήταν οι άμεσα εμπλεκόμενοι -ο κ. Λιοτατής και ο κ. Λίλλης- στο όποιο αδίκημα, ότι δεν είναι κατασκευασμένη η υπόθεση, μάλλον ..

- **Ξοφλά χρέη ο κ. Ρίκκος;** Και μετά περιμένει δηλαδή η Καθημερινή να πιστέψουμε ότι τον έπιασε η ευλάβεια για την εφαρμογή του νόμου στην υπόθεση της Providencia; Γιατί δηλαδή να μην υποθέσουμε ότι και εκεί ρίχνει στα μαλακά κάποιον κ. Λίλλη, για να εξυπηρετήσει κάποιον γαμπρό κάποιου πεθερού που είχε ανταγωνιστικά συμφέροντα; Διότι είχε φυσικά δίκαιο ο κ. Περδικης. Και η αποσπασματική εικόνα που κατασκευάστηκε για το θέμα, ρίχνει βαριά σκιά όχι μόνο στην πολιτική οικογένεια που ήταν πίσω από το θέμα, αλλά και στο βοηθό γενικό εισαγγελέα. Η επιλεκτική εστίαση είναι μορφή «δικαιοσύνης» ή παραδοχή άνισης εφαρμογής κοινώς αποδεκτών όρων;

- **Η έρευνα για τα σκάνδαλα με τις τουρκοκυπριακές κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν πολλά, τα εξής – η Δρομολαξιά. Μαθηματικά Ελεονόρας**.

- "Θυμάστε που τελευταία στιγμή (την Παρασκευή συγκεκριμένα) πριν τη μεγάλη διαδήλωση του Δεκέμβρην αποχώρησεν η ΟΕΛΜΕΚ με συνοπτικές διαδικασίες τζιαι επροσπάθησεν να συμπαρασύρει τζιαι την ΠΟΕΔ επίσης, αφού είσιεν προηγηθεί συνάντηση του Ταλιαδώρου με τον Αναστασιάδη; Εεεε, ο Ταλιαδώρος εδιορίστηκεν σε δ.σ. ημικρατικού - τούτον ήταν το προσωπικόν αντάλλαγμα; (http://www.philenews.com/el-gr/eidiseis-politiki/39/178307/anakoinothikan-ta-ds-ton-imikratikon-organismon]. Οι «αριστοι» πρεπει να εν τζαι βολικοι εν ενι;

- **Κυκλοφορούν ενδιαφέρουσες φήμες στους λόφους του Στροβολου.** Πρίν ενάμισι χρόνο η Μάγδα Νίκολσον οργάνωσε μαζί με τον Σύνδεσμο Γονέων της Αγγλικής Σχολής το "SOS English School" στην είσοδο του σχολείου, απέναντι που το προεδρικό. Το παρών τους εδώσαν ο Ιωνάς Νικολάου (τότε γονιός), ο Αβέρωφ Νικολάου, η Στέλλα Κυριακίδου (το γένος Τριανταφυλλίδη) τζαι ο τραπεζίτης Σταύρος Αγρότης, απόφοιτος. Ενα που τα arguments της Μάγδας τζαι της παρέας της ήταν ότι η Αγγλική Σχολή πρέπει να διοικήται που επιτυχημένους επιχειρηματίες (φαντάζουμε εννούσαν όπως τους ίδιους)οι οποίοι εκ των πραγμάτων ξέρουν να κάμνουν καλύτερη οικονομική διαχείρηση. Φυσικά υποβόσκουσα ήταν τζαι η δυσφορία τους για την παρουσία τουκοκυπρίων μαθητών στο σχολείο. Αλλαξεν η κυβέρνηση, εβρέθηκεν το Προεδρικό με 100 βιογραφικά τζαι επελέγηκε πανυγιρικά η Μάγδα στο πηδάλιο της Αγγλικής Σχολής. Ακούστηκε τότε ότι την επρόκρινεν ο Κανεβεζος, ο Ιωνάς, η Στέλλα Κυριακίδου τζαι ο Αρχιεπίσκοπος. Με τον τελευταίον είχαν κοινή δράση το 2009 όταν επεριφέρουνταν στα μέσα διαμαρτυρόμενοι ότι ιμισι μου το σχολείο είχε απαγορεύσει στους μαθητές να φωρούν σταυρούδκια. Φυσικά υποβόσκων ήταν τζαι τότε η δυσφορία τους για παρουσία τουκοκυπρίων μαθητών στο σχολείο. **Μαθαίνουμε σήμερα λοιπόν ότι η "λαμπρή" επιχειρηματίας Μάγδα η οποία είναι ιδιοκτήτρια του ξενοδοχείου So Nice[6] στην Αγία Νάπα, χρωστά στην Ελληνική Τράπεζα ΠΟΛΛΑ και ότι δεν πληρώνει τες δόσεις ως και το γνωστό μοτίβο της γνωστής παρέα. Ειναι αλήθκεια κα Νίκολσον ότι το ποσό του δανείου σας ανέρχετε σε κάποιες δεκάδες εκατομύρια τζαι ότι μεσολαβεί ο Αρχιεπίσκοπος για να μην κινηθεί η τράπεζα εναντίον σας?** Κάτι τεθκιο πάντως θα δημιουργούσε σχέσεις εξάρτησης με τον

[6] http://www.sonice.com.cy/article.php?id=32&lang=eng

αμφιλεγόμενο αρχιερέα που δεν θα άρμοζαν σε μίαν Πρόεδρο της Αγγλικής Σχολής.

- **Οι patriot parents στο κοσμο του «ότι δηλωσεις..»:** Σε δηλώσεις της στο Newzup.com, η Μάγδα Νίκολσον, Πρόεδρος του Δ.Σ. της Αγγλικής Σχολής, αφήνει να νοηθεί ότι ο Διευθυντής Ghraham Gamble φεύκει που μόνος του επειδή δεν του εδώσαν την αύξηση που εζήτησεν. Λέει χαρακτηριστικά ότι " είχε πολύ ελκυστικότερες προτάσεις".[7] Η αλήθκεια εν άλλη:

➢ Την απόφαση για μη ανανέωση του συμβολαίου την πήρε το Δ.Σ. τον Δεκέμβρη τζαι την εγνωστοποίησε στον Διευθυντή η κ. Νίκολσον πριν μιαν εβδομάδα.

➢ Δεν του δόθηκε η επιλογή να μείνει με τον ίδιο μισθό.

➢ Αφού το οικονομικό είναι, βάσει των λεγομένων της κ. Νίκολσον, το πιό σημαντικό για το σχολείο, τότε γιατί επιλέγηκε η πιό ακριβή οδός; Η διαδικασία πρόσληψης νέου διευθυντή θα στοιχίσει, οπως η ίδια η κ. Νίκολσον είπε σε συάντησή της με την συνταχνία. γύρω στες 50,000!! (εταιρία πρόσληψης, ταξίδια, συνεντεύξεις κ.λ.π)- πολλά καλοί τούτοι οι "λαμπροί" επιχειρηματίες, ιδιαιτερα στα οικονομικα!

  - **Η μικροπολιτική έχει και συνέπειες.** Ο τρόπος εκδίωξης του διευθυντή τζαι η δαιμονοποίηση του που γίνεται τωρά, σε συνδυασμό με παρόμοιαν συμπεριφορά στη περίπτωση της προηγούμενης διευθύντριας, τζαι την γενική έλλειψη αξιοπιστίας του νέου Δ.Σ, σημαίνει ότι είναι δύσκολο ένας καλος επαγγελματιας διευθυντής να ενδιαφερτεί για τη θέση. Οι ενέργειες του νέου Συμβουλείου υποκάπτουν πλέον την διεθνή υπόσταση του σχολείου - με την παρέβαση της Επιτρόπου στο θέμα του Μπαϋραμιού, η Αγγλική Σχολή καθορίστηκε, από το πλέον αρμόδιο όργανο της Δημοκρατίας,

[7] http://newzup.net/articles/2014/01/16/%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%87%CF%89%CF%81%CE%B5%CE%AF-%CE%BF-%CE%B4%CE%B9%CE%B5%CF%85%CE%B8%CF%85%CE%BD%CF%84%CE%AE%CF%82-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B1%CE%B3%CE%B3%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82-%CF%83%CF%87%CE%BF%CE%BB%CE%AE%CF%82#.UtfhFMjYbm0.facebook

ως ένα σχολείο το οποίο κάνει διακρίσεις ενώ τώρα ακούεται ότι γίνονται σκέψεις από το "Head masters Forum" να αποβάλουν την Αγγλική Σχολή από μέλος τους, λόγω αντιδεοντολογικής συμπεριφοράς απέναντι σε διευθυντές του. Οι λόγοι για την απομάκριση του διευθυντή εν άλλοι ... you are free to have a guess In the meantime μια ταιρκαστη αφιέρωση http://www.youtube.com/watch?v=j1v0NL4qn5Y

- **Δημοσιεύουμε και τη σχετική δήλωση του The English School PTA**

Need for more Transparency and Accountability in the ES Governance

We have now received confirmation that the Head-Master, Mr Graham Gamble, will be leaving the ES in August 2014. We are alarmed by the fact that this is the third Head-Master who will have left the ES in the last five years and we believe this to be a symptom of deeper, unresolved issues in the ES Governance.

We are puzzled by the lack of communication from the ES Management Board. Since the new Board took over in August 2013, there has not been a single communication to the ES parents. We are not sure how to interpret this. In any case, we are convinced that there is immense room for improvement in making the ES governance more transparent and more accountable. In this context it is important that the decision not to renew Mr. Gamble's appointment and the reasoning behind it are explained to the community.

We are also convinced that the selection of a new Head-Master is a process of crucial importance for the future of the ES. We call for the ES Management Board to state publicly the process, the criteria and the timeframe that it will follow to safeguard that the ES will have a new Head of School with adequate international experience to serve the goal of educational excellence.

We also call for the ES Board of Management to take concrete steps to improve the level of transparency and accountability in the ES governance, in the conviction that, without these, the future of the ES will remain in jeopardy.

The English School PTA 16 January 2014

ΑΠΟΨΕΙΣ

Ενάντια στο Μεγάλο Εγκλεισμό της Κοινωνίας: Τι πρέπει να γίνει για τις Φυλακές;

Ανοικτή Επιστολή-Υπόμνημα προς την Αρχή κατά του Ρατσισμού και των Διακρίσεων και την Επιτροπή κατά των Βασανιστηρίων

Κα. Ελίζα Σαββίδου
Επίτροπο Διοικήσεως,
Επικεφαλής Αρχής κατά του Ρατσισμού και των Διακρίσεων και Επιτροπής κατά των Βασανιστηρίων

16.1.2014

Αγαπητή κα. Σαββίδου,

Με την παρούσα παρακαλώ όπως διερευνήσετε τις παραβιάσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων και τις δυσμενείς διακρίσεις λόγω φυλής ή εθνοτικής καταγωγής και εθνικότητας σε βάρος αλλοδαπών ή/και θρησκεία ή/και σεξουαλικό προσανατολισμό στις κεντρικές φυλακές. Πολλές από τις καταγγελίες είδαν το φως της δημοσιότητας, ενώ άλλες επιβεβαιώθηκαν με τα όσα αναφέρθηκαν στην Βουλή (15.1.2014). Παρακαλώ όπως εξετάσετε τα εξής:

1. Αναφέρατε στη Βουλή (15.1.2014) ότι στις φυλακές οι μετανάστες θεωρούνται υπηρέτες που κάνουν όλες τις αγγαρείες. Αυτό αποτελεί ρατσιστική διάκριση. Θα ληφθούν μέτρα; Θα προσαχθούν οι ένοχοι;
2. Δεν μπορεί να είναι τυχαίο ότι 4 από τους 5 ούτω καλούμενες αυτοκτονίες να αφορούν μετανάστες, ενώ η τελευταία απόπειρα έγινε από Τουρκοκύπριο. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης αναφέρθηκε σε 55 απόπειρες τα τελευταία δύο χρόνια, από τις οποίες οι 30 έγιναν το 2013. Υπάρχουν αναφορές σε συστηματικούς βιασμούς και άλλες πράξεις βίας ή/και βασανιστηρίων. Ποια η εθνικότητα/ εθνοτική καταγωγή των θυμάτων; Πόσοι είναι θύματα σεξουαλικής βίας; Υπήρξαν καταγγελίες για βιασμούς ή άλλης μορφής ταπεινωτικής συμπεριφοράς; Ο ψυχίατρος της φυλακής μίλησε για Γκουαντάναμο στις φυλακές (*Σημερινή*, 16.1.2014), ενώ στις διάφορες εκθέσεις σας για τις φυλακές περιγράφονται πρακτικές που αποτελούν μορφές βασανιστηρίων με στέρηση αυτονόητων δικαιωμάτων (φαγητό, νερό, καθαριότητα, υποχρεωτικό κούρεμα, θρησκεύειν κτλ). Απουσιάζει το δικαίωμα στοιχειώδους αξιοπρεπούς διαβίωσης και επικοινωνίας, τα οποία είναι δυστυχώς προνόμια προς εξαγορά, ούτε στοιχειώδης δημοκρατικός έλεγχος της διεύθυνσης υπάρχει. Το καθεστώς τούτο φαίνεται παρμένο από όσα περιγραφεί ο Τεύκρος Ανθίας για το πώς έζησε στις αποικιοκρατικές κεντρικές φυλακές όπως «το αίσχος του υποσιτισμού», «τρεις μέρες ψωμί-νερό», η «Δαμόκλειος Σπάθα των κανονισμών» και την «απόλυτη απομόνωση στο ζωντάνι των νεκρών».[8]
3. Οι μετανάστες και οι Τουρκοκύπριοι αποκλείονται από άδειες για έξοδο, το θεσμό της ανοικτής φυλακής, την επιτροπή για αναστολή (parole), ενώ εμποδίζονται οι επισκέψεις από συγγενικά τους πρόσωπα. Και αυτό είναι ρατσιστική διάκριση. Θα ληφθούν μέτρα;
4. Οι πρακτικές να ζητούνται τα pink slip και να τίθενται σε διάφορους ελέγχους με σκοπό ή αποτέλεσμα τον εκφοβισμό των επισκεπτών συνέβαλε στο κλίμα απομόνωσης των μεταναστών. Αυτά αποτελούν έμμεση ρατσιστική διάκριση.
5. Το κλίμα που δημιούργησε η πολιτική της θεαματικής καταστολής, σύλληψης και φυλάκισης μεταναστών ως μέτρο «επανεκκίνησης της οικονομίας», συνέτεινε τα μέγιστα στη δημιουργία του ξενοφοβικού/ρατσιστικού κλίματος. Οι δε στάσεις κρατικών αξιωματούχων, με χείριστο τον υπουργό εσωτερικών κ. Χάσικο που δαιμονομοποίησε τους μετανάστες ότι δήθεν «κλέβουν το ψωμί των Κυπρίων», επέτειναν περεταίρω το πρόβλημα. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτό

[8] Τεύκρος Ανθίας (2011) *Πώς έζησα 18 μήνες στις κεντρικές φυλακές*, Εκδ. Εν Τύποις. Λευκωσία, που δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά το 1937 σε εφημερίδες της εποχής.

το κλίμα εντός του ολοκληρωτικού καθεστώτος των φυλακών πολλαπλασιάζεται και μετατρέπεται σε καταστροφική δύναμη περιθωριοποίησης, διακρίσεων, καταπίεσης και απομόνωση των μεταναστών και άλλων ευάλωτων ομάδων. Τι προτίθεστε να κάνετε για τις δηλώσεις αξιωματούχων που προαγάγουν τη ξενοφοβία;

6. Επίσης, με βάση τα στοιχεία του LGBT Survey Fundamental Rights Agency η Κύπρος είναι στη χειρότερη ομάδα, τέταρτη από το τέλος, όσον αφορά την παρενόχληση ατόμων με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό (ΛΟΑΤ άτομα) – πόσο μάλλον στο καθεστώς της φυλακής.[9] Το ζήτημα της μεταχείρισης των ΛΟΑΤ ατόμων στις φυλακές έχει τύχει έρευνας από το Γραφείο σας, ποια περεταίρω μέτρα θα ληφθούν;
7. Μετά τις αυτοκτονίες, η παρουσία της ΜΑΔΔ αποτελεί κίνδυνο για όξυνση της κατάστασης, ενώ αποτελεί μέτρο καταστολής κι όχι μέτρο εξομάλυνσης. Αποτελεί μέτρο εκφοβισμού για όλους τους κρατούμενους, ενώ είναι ιδιαίτερα εκφοβιστικό για τους μετανάστες που είναι 60% των φυλακισμένων. Αν είναι η παρουσία της ΜΑΔΔ ως μέτρο προστασίας ενάντια στους βιασμούς, είναι η ΜΑΔΔ η πιο κατάλληλη για αυτό;

Τέλος θεωρώ αναγκαίο όπως τεθούν επιτακτικά ως μέτρα διεξόδου από την βαθιά κρίση του σωφρονιστικού μας συστήματος τα εξής:

1. Άμεση αποποινικοποίηση των παραβάσεων περί μετανάστευσης – να θεωρούνται διοικητικές παραβάσεις και μεταφορά των μεταναστών που εκτίουν ποινές για παραβάσεις περί μετανάστευσης εκτός φυλακών (δηλ. τη πλειοψηφία των κρατουμένων) πράγμα που θα οδηγήσει στην άμεση αποσυμφόρηση των φυλακών.
2. Άμεση αποποινικοποίηση των παραβάσεων για αστικά χρέη ή μικρο-οφειλές προς το κράτος που αδυνατούν να πληρώσουν. Δεν έχουν θέση στις κεντρικές φυλακές τέτοια άτομα – θυμίζουν τους *Άθλιους* του Ουγκώ.
3. Ριζοσπαστική αναθεώρηση των αυταρχικών κανονισμών των φυλακών και προώθηση του δημοκρατικού ελέγχου, της πληροφόρησης και επικοινωνίας και αναβάθμιση του καθεστώτος δικαιωμάτων των κρατουμένων. Η φυλάκιση είναι από εξ ορισμού τιμωρητικό μέτρο με τη στέρηση ελευθερίας μέσα από τον εγκλεισμό – οποιαδήποτε άλλα μέτρα είναι εκδικητικά, παράνομα και μορφές βασανισμού. Εντός του ιδρύματος το κράτος οφείλει να δημιουργήσει

[9] *EU LGBT survey European Union lesbian, gay, bisexual and transgender survey*
http://fra.europa.eu/sites/default/files/eu-lgbt-survey-results-at-a-glance_en.pdf

καθεστώς έτσι ώστε να λειτουργεί η δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

4. Ριζική αναθεώρηση του αυταρχικού αποικιοκρατικού ποινικού κώδικα: π.χ. το άρθρο 188 του ποινικού κώδικα αναφέρεται σε «πρόσωπα οκνηρά και ζουν ακατάστατη ζωή, υπόκεινται σε φυλάκιση ενός μηνός ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις εβδομήντα πέντε λίρες ή και στις δύο αυτές ποινές». Το ίδιο ισχύει και για το νόμο περί μετανάστευσης. Ενδεικτικό είναι το άρθρο 6(1)(β) που δίνει διακριτική ευχέρεια να θεωρείται «παράνομος μετανάστης» «οποιοδήποτε ηλίθιο ή παράφρονα ή διανοητικά ασθενή ή οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο για οποιαδήποτε άλλη αιτία είναι ανίκανο να φροντίζει κατάλληλα τον εαυτό του». Το όλο σύστημα βρίθει από αυταρχισμό, κουλτούρα καταστολής και δουλείας άλλων εποχών. Οι αποικιοκρατικές λογικές αναπαράγονται μέσα από το ποινικό σύστημα της «σωφρονιστικής κραιπάλης» όπως περιγράφει η Άντζελα Ντέϊβις: «Αντί να χτίζεις σπίτια για τους άστεγους ή να εντοιχίσεις το εκπαιδευτικό σύστημα, πετάς τους άστεγους και τους αγράμματους στις φυλακές».[10]
5. Μέτρα για ουσιαστική εφαρμογή εναλλακτικών ποινών προς τη φυλάκιση. Σε ποιο βαθμό επιβάλλουν τα δικαστήρια κοινοτική εργασία; Πώς εφαρμόζεται ο θεσμός;
6. Σας πληροφορούμε ότι προτιθέμεθα να δημιουργήσουμε μια *ομάδα πληροφόρησης και παρακολούθησης για τις φυλακές* από πολίτες.[11] Ακόμα κι αυτοί οι απαράδεκτοι, υποτίθεται ισχύοντες κανονισμοί, δεν εφαρμόζονται. Ανάμεσα στα μέτρα που έλαβε ο υπουργός ήταν η διασφάλιση αυτονόητων δικαιωμάτων όπως να μη κουρεύονται/ξυρίζονται ή πρόσβασης σε νερό ή τους δίνεται φαγητό στις 5 κι όχι στις 4 ως δείπνο. Οι φυλακές είναι ζήτημα της κοινωνίας διότι μόνο μέσα από τον δημοκρατικό και κοινωνικό έλεγχο μπορούν να ελεγχθούν η ασυδοσία, η κατάχρηση και η καταπίεση, ιδίως όταν πρόκειται για συστήματα εγκλεισμού και σωφρονισμού στο ποινικό σύστημα της χώρας. Μόνο έτσι θα υπερασπιστούμε την κοινωνία από τον αυταρχισμό, τις διακρίσεις και κάθε μορφής καταπιεστική συμπεριφορά.

Με εκτίμηση

---

[10] Βλ. Angela Y. Davis (2005) *Δημοκρατία Χωρίς Δεσμά, Φυλακές, Ανεκπλήρωτη Κατάργηση της Δουλείας*, Εκδ. Άγρα, Αθήνα.

[11] Στα πρότυπα αυτής που είχε συστήσει ο Μισέλ Φουκώ, βλ. Φουκώ, Μ. *Το Πείραμα της Ομάδας Πληροφόρησης για τις Φυλακές*, εκδ. Μαύρη Λίστα, Αθήνα, 1999.

Νίκος Τριμικλινιώτης, PhD, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας
Για το Παρατηρητήριο Γα τον Ρατσισμό και Ξενοφοβία

Το δράμα με τις κεντρικές φυλακές και η....παραφιλολογία

Γιωτα Δ.

Ίσως να έχω καταντήσει γραφική να αναφέρομαι συχνά στις Γκεμπελικές τακτικές κάποιων και στα επικοινωνιακά τριπάκια της Δεξιάς, αλλά δυστυχώς τα γεγονότα στέκονται ακλόνητα εκεί και ουρλιάζουν, ιδιαίτερα από το Μαρί και μετά.

Το πρόσφατο δράμα με τις κεντρικές φυλακές είδε το φως της δημοσιότητας, αλλά οι πολιτικές σκοπιμότητες κατάφεραν για ακόμη μια φορά να εξαφανίσουν την ουσία και το πραγματικό πρόβλημα.

Αν βέβαια οφείλουμε να παραδεχθούμε κάτι, είναι την τέχνη κάποιων στα επικοινωνιακά τρικς.

Μισές αλήθειες και ψέματα ντυμένα με έξυπνη προπαγάνδα κατάφεραν να ντύσουν (και) το δράμα στις κεντρικές φυλακές:

- Υπήρχε και επί προηγούμενης κυβέρνησης το πρόβλημα στις κεντρικές φυλακές, όπως προσπαθεί να μας κάνει να εμπεδώσουμε ο κ. Ιωνάς; Ναι υπήρχε από το 2000 συγκεκριμένα όπως μας είπε η Επίτροπος. Αλλά, ο αριθμός ΠΕΝΗΝΤΑ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ, μέσα στο 2013, αφορά την κυβέρνηση Αναστασιάδη. Κάτι που θα έπρεπε να κάνει τους κυβερνώντες να αναλογισθούν το δικό τους μερίδιο ευθύνης πρωτού σπεύσουν να αναμασήσουν την πιο γνωστή (και πετυχημένη τους ομολογουμένως) ατάκα «επί προηγούμενης κυβέρνησης....»
- Επί Προεδρίας Δημήτρη Χριστόφια, όταν δραπέτευσε γνωστός ισοβίτης από τις

κεντρικές φυλακές, ζητούσε ο κ. Ιωνάς και οι συνομοταξία του, την άμεση παραίτηση των υπεύθυνων των Κεντρικών Φυλακών και απέδιδαν ευθύνες στην τότε κυβέρνηση; Ναι. Σήμερα που δεν μιλάμε για την απόδραση ΕΝΟΣ ισοβίτη αλλά για ΠΕΝΗΝΤΑ ανθρώπινες ζωές που αποπειράθηκαν να αυτοκτονήσουν (και κάποιοι το «πέτυχαν») δεν θα έπρεπε λόγω ευθιξίας να παραιτηθούν από μόνοι τους αυτοί που τότε φώναζαν για παραιτήσεις; Ή μήπως έχουμε «άλλα μέτρα και άλλα σταθμά»; Ή μήπως ξέχασε ο κ. Ιωνά που τότε δεν είχε αφήσει τηλεοπτικό κανάλι που να μην εμφανιστεί και να ζητήσει την άμεση παραίτηση Χρυσοστομίδη απαγγέλωντας ποιήματα περί ευθιξίας;

- Για τους 13 αδικοχαμένους ήρωες του Μαρί, είχε στηθεί ένα ολόκληρο «κίνημα αγανακτισμένων» έξω από το Προεδρικό. Για τους ΠΕΝΗΝΤΑ των κεντρικών φυλακών δεν υπάρχουν αγανακτισμένοι; Μήπως τελικά κάποιοι δεν μετράνε όλες τις ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΖΩΕΣ το ίδιο; Μήπως τις μετρούν ανάλογα με τις πολιτικές σκοπιμότητες;

Ωραίο το επικοινωνιακό τριπάκι της επίσκεψης του Νίκου Αναστασιάδη, αν και εκείνο το «δεσμεύτηκε» που αναφώνησαν όλα τα ΜΜΕ θα έπρεπε να του είχε εισηγηθεί ο επικοινωνιολόγος του να απέφευγε να το χρησιμοποιήσει, καθότι ο Κυπριακός λαός έχει πικρή πείρα από το «δεσμεύομαι» του Προέδρου. Όμως, πέρα από τα επικοινωνιακά τριπάκια, υπάρχει και η πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που μας έχει αποδείξει ότι για τους σημερινούς κυβερνώντες κάποιες κατηγορίες πολιτών είναι υποτιμημένες: Μετανάστες, φυλακισμένοι, άνεργοι, εργατική τάξη.

Σε πρόσφατη ανακοίνωση της η ΚΙΣΑ τονίζει ότι *αυτά τα ακραία φαινόμενα που παρατηρούνται αυτήν τη στιγμή στις Κεντρικές Φυλακές συνδέονται άμεσα με τις θεσμικές διακρίσεις και το θεσμικό ρατσισμό που βιώνουν οι φυλακισμένοι μετανάστες, ιδιαίτερα όσον αφορά την άσκηση των θρησκευτικών τους δικαιωμάτων, την άσκηση του δικαιώματος της επικοινωνίας και της επαφής τους με τα μέλη των οικογενειών τους, την ανάθεση βοηθητικών εργασιών και των ελάχιστων προγραμμάτων απασχόλησης που εφαρμόζονται στις φυλακές. Μάλιστα, παρά τις επανειλημμένες εισηγήσεις διεθνών οργανισμών (π.χ. Συμβούλιο της Ευρώπης) και μη-κυβερνητικών οργανώσεων για την αξιολόγηση και αντιμετώπιση του υπερβολικά υψηλού ποσοστού μεταναστών στο σύνολο των φυλακισμένων, δυστυχώς αυτές όχι μόνο δεν υλοποιήθηκαν, αλλά αντιθέτως η έντονη ποινικοποίηση της μετανάστευσης κατά τη διάρκεια των τελευταίων χρόνων οδήγησε σε περαιτέρω αύξηση των μεταναστών που φυλακίζονται για θέματα που σχετίζονται με το καθεστώς παραμονής τους και άλλα σχετικά μεταναστευτικά θέματα (π.χ. εργασία χωρίς την απαιτούμενη άδεια και χρήση πλαστών εγγράφων για να μεταβούν και να ζητήσουν άσυλο σε άλλες χώρες).*

Δεν ξέρω αν χρειάζεται να υπενθυμίσω κάποιες ατάκες του κ. Χάσικου κατά των μεταναστών που αποδεικνύουν την στάση των κυβερνώντων για τους μετανάστες. Ενδεικτικά να υπενθυμίσω ότι πρόσφατα στο ΡΙΚ σε μεσημεριανή εκπομπή ανάμεσα σε άλλα ο κ. Χάσικος είχε πει *«Παράδειγμα σήμερα, είχαμε έναν παράνομο και δεν ήθελαν να τον απελάσουμε επειδή είχε το μωρό του στο σχολείο....Αλλά πόσες φορές να του την χαρίσουμε;" " «Δεν έχουμε δικαίωμα να προστατέψουμε τον Κύπριο πολίτη από τους παράνομους μετανάστες και να χάνουν τις δουλειές τους οι Κύπριοι εξαιτείας τους;»* Όταν ένας Υπουργός προσπαθεί να επιρρίψει ευθύνες στους μετανάστες για την ανεργία που επικρατεί στη χώρα, κάτι προφανώς δεν πάει καλά.

Την Δευτέρα 13 Ιανουαρίου μία Ευρωπαία υπήκοος με απεργία πείνας βρέθηκε έξω από τα κρατητήρια Μεννόγειας, διαμαρτυρόμενη για τη σύλληψη και κράτηση του συζύγου της με σκοπό την απέλασή του. Παρόλο που η ΚΙΣΑ έχει ενημερώσει κατ' επανάληψη το Υπουργείο Εσωτερικών ότι τέτοιες συλλήψεις, κρατήσεις και απελάσεις γίνονται παράνομα και παραβιάζοντας τα δικαιώματα των προσώπων που αφορούν, καθώς επίσης και των μελών των οικογενειών τους. Δυστυχώς, αυτές όχι μόνο δεν έχουν σταματήσει, αλλά όπως γράφει η ΚΙΣΑ σε σχετική ανακοίνωση της *«το Υπουργείο Εσωτερικών δεν έχει απαντήσει σε καμία από τις σχετικές επιστολές μας, αν και κάποιες από αυτές στάλθηκαν πριν από ένα περίπου χρόνο. Ως αποτέλεσμα της πολιτικής του Υπουργείου Εσωτερικών, η οποία αφορά βασικά τη δίωξη όλων των ανθρώπων με μεταναστευτικό υπόβαθρο από την Κύπρο, συμπεριλαμβανομένων και των Ευρωπαίων υπηκόων και των οικογενειών τους, πολλές οικογένειες έχουν διασπαστεί και τα δικαιώματα των μελών τους παραβιάζονται».*

Το δράμα λοιπόν στις κεντρικές φυλακές ήταν η επιβεβαίωση για την αντίληψη των κυβερνώντων όσον αφορά συγκεκριμένες κατηγορίες ανθρώπων.

Η παραφιλολογία που επικρατεί στα social media για το πόσο ευθύνεται η προηγούμενη κυβέρνηση (ή προηγούμενες κυβερνήσεις) για το ΣΗΜΕΡΙΝΟ δράμα στις κεντρικές φυλακές μοιάζει με κακόγουστο αστείο και άθλιο.

Για τον κ. Ιωνά φταίνε όλοι εκτός ο ίδιος και οι σημερινοί κυνβερνώντες.

Κάποιοι διυλίζουν τον κώνωπα και καταπίνουν την κάμηλον, επειδή έτσι εξυπηρετούν τις πολιτικές τους σκοπιμότητες. Μα τα γεγονότα θα μιλούν πάντα πιο δυνατά από οποιοδήποτε επικοινωνιακό τριπάκι....για όποιον βέβαια επιθυμεί να βλέπει τις αλήθειες και την (πικρή) πραγματικότητα. Οι υπόλοιποι θα στήνουν φιέστες παραφιλολογίας ντυμένες με γκεμπελικά χρώματα.

Διάλογος για τα ΜΜΕ της αριστεράς:
Ένας αριστερός η ένας κομματικός σταθμός;

ΕΧ

Ακελικός ή Αριστερός σταθμός; Ερώτημα πρώτο

Ναι σύντροφοι, μέσα στα τόσα άλλα ερωτήματα που βασανίζουν τον ταλαίπωρο μας εγκέφαλο τον τελευταίο καιρό, προστέθηκε κι αυτό,

Την Τρίτη, 14 του Γενάρη στην απογευματινή εκπομπή του Άστρα , Ο Γέγονε Γέγονε, μετά από σχόλιο ακροατή ότι όλοι οι πολιτικοί είναι ίδιοι, οι παρουσιαστές της εκπομπής κατάθεσαν πρώτα τη διαφωνία τους, αλλά στη συνέχεια ανάφεραν την αναγκαιότητα ενδυνάμωσης του ΑΚΕΛ γιατί είναι τα κόμμα των εργαζομένων και της αριστεράς. Και διερωτάται ο καλόπιστος ακροατής από πού κ ως που να ταυτίζεται η αριστερά μόνο με το ΑΚΕΛ; Σίγουρα γνωρίζουν κάποιοι, όσο και να καμώνονται το αντίθετο, ότι υπάρχει και μια εξωκοινοβουλευτική αριστερά. Μικρή αλλά υπάρχει, με θέσεις επί όλων των θεμάτων που απασχολούν σήμερα την κυπριακή κοινωνία. Θέσεις που είναι πραγματικά αριστερές και δίνουν απαντήσεις σε πολλά ερωτήματα. Και επειδή πλησιάζουν εκλογές, ειδικά ο συγκεκριμένος ραδιοσταθμός, ο οποίος πρέπει να πούμε ότι μας είναι πολύ συμπαθής, θα πρέπει να προβληματιστεί αν θα είναι το εκφραστικό όργανο ενός κόμματος ή της ευρύτερης αριστεράς και της κοινωνίας στο σύνολο της, πού τόσο έχει ανάγκη τις προοδευτικές θέσεις και τοποθετήσεις στα προβλήματα που την ταλανίζουν.

Ακελικός ή αριστερός σταθμός; Ερώτημα δεύτερο

Την Παρασκευή 27 Δεκεμβρίου 2013, σε πρωινή εκπομπή του ραδιοσταθμού με παρουσιαστή το διευθυντή του σταθμού, συζητούνταν οι δηλώσεις του Αρχιεπισκόπου. Κάποιος ακροατής με μήνυμα του ανάφερε ότι ο Αρχιεπίσκοπος έχει τόση σχέση με τη χριστιανοσύνη , όση το ΑΚΕΛ με την Αριστερά. Γούσταρα την τοποθέτηση, αλλά πολύ γρήγορα τη ξέχασα. Όχι για πολύ όμως. Το ίδιο βράδυ στο

δελτίο ειδήσεων παρουσιάστηκαν δηλώσεις του Γ.Γ. του ΑΚΕΛ που είχε επισκεφτεί εκείνη τη μέρα στρατόπεδα. Σε δηλώσεις του ο κύριος Κυπριανού μίλησε για την αναγκαιότητα ύπαρξης της εθνικής φρουράς (;) και στη συνέχεια ζήτησε από αυτή την πολιτεία να λάβει αυστηρότερα μέτρα κατά της φυγοστρατίας(!).
Έχει ή δεν έχει σχέση το ΑΚΕΛ με την Αριστερά;
Και τέλος μια παράκληση προς όλους τους αριστερούς αυτού του δύσμοιρου τόπου: Ας πάψουμε να χρησιμοποιούμε στο λεξιλόγιο μας όρους που συντηρούν το κατεστημένο, έχουν σκουριάσει και πολύ περισσότερο καθόλου αριστεροί ή προοδευτικοί είναι (δες, ή μάλλον άκουσε συνέντευξη με Υπουργό Άμυνας στον ΑΣΤΡΑ, Τρίτη, 14/1).